

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

Кенет Е. Хегин

How You Can Be Led by the Spirit of God
Kenneth E. Hagin
Bulgarian Translation

Фондация "Живот на радост – България"
София 2005

How You Can Be Led by the Spirit of God

Kenneth E. Hagin

(Bulgarian Translation)

Copyright © 1986 RHEMA Bible Church

AKA Kenneth Hagin Ministries, Inc.

All Rights Reserved

ISBN 0-89276-513-5

Kenneth Hagin Ministries

P.O. Box 50126

Tulsa, OK 74150-0126

USA

1-888-28-FAITH

www.rhema.org

Ако не е отбелязано друго, стиховете в тази книга са взети от превода King James на Библията.

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

Кенет Е. Хегин

Първо издание на български език, 2005

ISBN 954-91058-7-3

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

Кенет Е. Хегин

Превод

Росица Фердинандова

Редакция

Бойка Юркова

Препечат

Йоан Георгиев

Фондация "Живот на радост – България"

София 1614, ПК 33

e-mail: lifeofjoy@abv.bg

тел.: 02 / 957 74 04

Всички права запазени. Тази книга или части от нея не могат да бъдат възпроизвеждани по какъвто и да било начин без писменото разрешение на издателя.

Съдържание

1. Светилото на Господа	7
2. Човекът – вечен дух	9
3. В съзнание за духа	13
4. Каква е разликата между духа и душата.....	15
5. Спасяването на душата	19
6. Представяне на телата	23
7. Номер едно: Вътрешното свидетелство	27
8. Увереност за спасение.....	35
9. Да поставиш руно.....	37
10. Следване на свидетелството	41
11. Номер две: Вътрешният глас.....	45
12. Следствията от обитаването на Духа вътре в нас....	47
13. Две опитности	53
14. Бог вътре в теб.....	55
15. Да зависиш на твоя дух	59
16. С меко сърце	63
17. Чувствата: Гласът на тялото.....	67
18. Помощ отвътре	73
19. Номер три: Гласът на Святия Дух.....	75
20. Да съдиш чрез Словото	79
21. Моят дух, плътта или Святия Дух.....	89
22. Виждам.....	93
23. Зрелищно водителство	95
24. Духът ми каза да отида	99
25. Водителство чрез пророчества	101
26. Водителство чрез видения	111
27. Слушай сърцето си	119
28. Как да обучим човешкия дух.....	123
29. Молитва в духа.....	135

Предговор

През февруари 1959 г. в Ел Пасо, Тексас Господ ми се яви във видение. В 6.30 вечерта Той влезе в стаята ми, седна на стола до леглото ми и говори с мен час и половина. Разказвам повече за това в книгата, но тук искам да подчертая нещо.

Господ ми говори за служението на пророка (Ефесяни 4:11,12). Той каза: "Аз не сложих пророци в църквата, за да ръководят новозаветната църква. Моето Слово казва: "Тези, които са водени от Духа на Бога, са синове на Бога." Ако Ме слушаш, ще те науча как да следваш Моя Дух. След това искам да научиш Моите хора как да бъдат водени от Духа."

Срамувам се, че позволих да изминат много години, без да поучавам достатъчно по тази тема. Понякога се докосвах до нея, но не *поучавах* върху нея в истинския смисъл.

Напоследък Господ ме побуди и сега започвам да поучавам повече по този предмет. Тази книга е резултат от това побуждане.

Глава 1

Светилото на Господа

Понеже тези, които са водени от Духа на Бога, са синове на Бога.

Римляни 8:14, превод от английски

Самият Дух свидетелства заедно с нашия дух, че сме деца на Бога.

Римляни 8:16

Духът на човека е светилото на Господа, което изпитва всичките най-вътрешни части на тялото.

Притчи 20: 27

Децата на Бога могат да очакват да бъдат водени от Духа на Бога.

Друг превод на Притчи 20:27 казва: "Духът на човека е лампата на Господ..." Ако този стих бе написан днес, той би звучал така: "Духът на човека е крушката на Господ." Значението на това е: Бог ще ни просветли – Той ще ни води – чрез нашия дух.

Много пъти обаче ние търсим водителство по начин, различен от казания от Господ. Когато правим това, се натъкваме на проблеми. Понякога преценяваме как Господ ни води според това, което физическите ни сетива ни казват. Но Бог никъде не казва, че ще ни води чрез физическите сетива. Твърде често гледаме на нещата от умствена гледна точка и се стремим да разсъждаваме за тях. Но Библията никъде не казва, че Бог ще ни води чрез манталитета ни. Библията не казва, че тялото на човека е светилото на Господа, нито че умът на човека е светилото на Господа. Тя казва, че духът на човека е светилото на Господа.

Бог ще ни води – Той ще ни просветлява чрез духа ни.

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

Преди да можем да разберем как Бог ни води и направлява чрез нашия дух, трябва да разберем естеството на човека. Трябва да разберем, че човекът е дух, че той има душа и че живее в тяло.

Глава 2

Човекът – вечен дух

И Бог каза: Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие... и Бог създаде човека по Своя образ; по Божия образ го създаде.

Битие 1:26,27

Човекът е духовно същество. Той е направен по подобие на Бога. Исус каза, че Бог е Дух (Йоан 5:23). Така че човекът по необходимост трябва да е дух.

Човекът е дух, той има душа и живее във физическо тяло (1 Солунци 5:23).

Когато физическото тяло на човека умре, духът продължава да живее. Тази част на човека е вечна. Духовете никога не умират, а човекът е дух. Тук Павел говори за физическата смърт:

ФИЛИПИЯНИ 1:23,24

23 ... но съм на тясно между двете, понеже имам желание да отида и да бъда с Христос, защото това би било далеч по-добре (превод от английски),
24 но да остана в тялото е по-нужно за вас.

Павел ще живее. Дали в тялото или извън тялото, той ще живее. Ако той пребъдва, или живее в плътта, той може да поучава църквата във Филипи и да бъде благословение за тях. Това би било по-необходимо за тях. Но за самия Павел би било далеч по-добре да напусне и да бъде с Христос. Всъщност Павел казва: "Или ще живея в тялото, или ще напусна и ще бъда с Христос."

Кой ще напусне?

"Аз" ще напусна. Павел не говореше за тялото си. Неговото тяло нямаше да напусне. Павел говори за вътрешния човек, за духа на човека, който живее в тялото.

Понякога хората питат: "Ще се познаваме ли един друг в Небето?"

Винаги бързо им казвам: "Тук долу познавате ли се един друг?"

Виж, *ти* ще си този, който ще бъде там. Ако *се* познаваме един друг тук долу, ще *се* познаваме един друг и там. *Ти* си този, който е тук, и *ти* ще бъдеш този, който ще бъде там.

"Аз ще напусна – казва Павел – и да бъда с Христос е *далеч по-добре*." Харесва ми това! Ако беше казал само, че ще бъде по-добре, пак би било добре. Но той каза: "*Далеч по-добре!*"

Някои фалшиви култове учат, че когато човек умре, той е мъртъв, както кучето е мъртво, когато умре. Не, човекът не е. Човекът е повече от тяло. Той е дух, той има душа и живее в тяло. Други казват, че когато човек умре, "душата му заспива". Библията не учи това. Други казват, че наистина духът се отделя – но се връща като крава, куче или като някой друг. Прераждането не е според Писанието и не е библейско. Остани със Словото на Бог и то ще разреши всичките ти проблеми по този въпрос. Павел каза: "Аз ще напусна. Аз ще бъда с Господа, което е *далеч по-добре*."

Павел проповядваше същите истини и поучаваше за същите факти всички църкви. По-долу той употребява различни думи към църквата в Коринт, но поучава същата благословенна истина:

2 КОРИНТЯНИ 4:16

16 ... но ако и да загива (превод от английски) външният наш човек, пак вътрешният всеки ден се подновява.

Има *вътрешен* човек. Има и *външен* човек. Външният човек не е истинският ти. Външният човек е само къщата, в която живееш. Вътрешният човек е истинският ти. Вътрешният човек никога не остарява. Той се обновява ден след ден. Вътрешният човек е духовният човек.

Какво е нашият дух? Помни уводните ни текстове. Римляни 8:14 казва: "... които са водени от Духа на Бога, те са синове на Бога." След това стих 16 ни дава още малко разбиране за това, как Духът на Бога ни води: "Самият Дух свидетелства с нашия дух, че сме деца на Бога." С други думи, Духът на Бога свидетелства с духа на човека. Притчи 20:27 казва: "Духът на човека е светилото на Господа..." Според тези стихове Бог ще ни води чрез нашия дух; затова трябва да открием какво е нашият дух.

Исус каза на Никодим: "... Ако човек не се роди отново, не може да види царството на Бога" (Йоан 3:3).

Никодим, бидейки естествен (плътски), можеше да мисли само в естественото. Той каза: "... Как може стар човек да се роди? Може ли втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди?" (ст. 4).

Исус не говореше за физическо раждане. Той каза: "Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух" (ст. 6). Той говореше за духовно раждане.

Частта от човека, която се ражда отново, е неговият дух. Духът на човека получава вечен живот – живота на Бог и естеството на Бог. Духът на човека става ново създание в Христос.

Павел нарича духа на човека "вътрешния човек". Петър нарича духа на човека: "скритият в сърцето човек".

1 ПЕТРОВО 3:4

4 ... но скритият в сърцето човек с нетленното украшение на кротък и тих дух, което е скъпоценно пред Бога.

На много места, когато Библията говори за сърцето, тя говори за духа. Това е истинският човек. Този начин на мислене ще помогне на вярата ти. Там където в Новия Завет се употребява думата *сърце*, я замести с думата *дух* и ще получиш по-ясна картина за това, което Библията казва. Духът на човека е този, който се новоражда.

2 КОРИНТЯНИ 5:17

17 Затова, ако е някой в Христа, той е ново създание; старото премина; ето, всичко стана ново.

Тук се говори за вътрешния човек. Не би могло да се говори за външния човек. Когато се новородиш и станеш ново създание, не получаващ ново тяло. Външният човек си е точно такъв, какъвто си е бил преди. Ако си бил плешив, преди да се новородиш, си оставащ плешив и след това. Ако си имал кафяви очи преди, все още си имаш кафяви очи. Външният човек не се променя. Бог не прави нищо с външния човек. (Ти трябва да направиш нещо с външния човек. Ти открий в Библията какво Бог иска да направиш с външния човек – и след това *ти* го направи.) Бог прави нещо с вътрешния човек. Той прави човека нов отвътре в Христос – ново създание, ново творение.

Глава 3

В съзнание за духа

... Моля се на Бога целите ви дух, душа и тяло да бъдат запазени безупречни...

1 Солунци 5:23, превод от английски

В този пасаж от писанието Павел започва с вътрешната част на човека, сърцевината на съществуването му, която е духът му, и стига до външната.

Но повечето хора цитират погрешно този стих. Те казват тяло, душа, дух. Защо слагат първо тялото? Защото мислят повече за тялото, отколкото за духа. За тях естествените неща имат по-голямо значение от духовните. И те слагат на първо място физическите неща.

Понякога мислим повече за душата си, защото живеем в душевната сфера.

Но човекът е духовно същество. Ние трябва да мислим за духа. Колкото повече осъзнаваме, че сме дух, толкова повече духовните неща ще стават реални за нас.

Ако искаме да бъдем водени от Духа на Бога, трябва да имаме по-голямо разбиране за нашия дух. Иначе ще пропуснем цялото нещо. Божият Дух ни води чрез нашия дух.

Сложи духа на първо място. Започни да мислиш повече за духа, за вътрешния човек. Осъзнай, че си духовно същество и че си станал ново творение, създадено от Бог в Христос Исус. Това ще ти помогне да пораснеш – *духовно*.

Преди много години започнах да мисля по този начин и в началото си казвах силно на глас: *Аз съм духовно същество. Аз имам душа. И живея в тяло.*

Изговарянето на това ми помогна да осъзная още по-добре, че съм дух. Това помогна на вярата ми, защото вярата е от духа, т. е. от сърцето.

Глава 4

Каква е разликата между духа и душата

Защото Божието слово е живо, мощно (превод от английски), по-остро от всеки меч, остър и от двете страни, пронизва до разделяне душата и духа...

Евреи 4:12

Духът и душата не са едно и също нещо.

Преди много години, в началото на 50-те на XX век, започнах интензивно да изучавам тази тема. Взех книги от водещи библейски училища и семинарици – и петдесетни, и деноминационни, за да видя какво те поучават по темата за човека. Нито една не ме удовлетвори. Всъщност нито една не беше според Писанието. Както Библията казва, те бяха по Писанието “отчасти”. Питах видни библейски учени и служители от цялата страна. Сигурен съм, че знаете имената на някои от тях. Дори чух някой да пита един от най-известните днес служители: “Каква е разликата между духа и душата?” Той погледна сепнато и каза: “Мислех, че са едно и също нещо.” Това беше отговорът, който получих от повечето служители, които попитах.

Но как могат да бъдат едно и също нещо? Павел, чрез Духа на Бога, каза, че те могат да бъдат разделени чрез Словото на Бога (Евреи 4:12). Ако можеш да ги разделиш, не може да са едно и също нещо.

Но само Божието Слово може да раздели духа от душата. Причината да не можем да ги различим е, че не сме задълбали достатъчно дълбоко в Божието Слово. Преди години в западната част на Съединените щати се случваше това, което ние наричаме “треска за злато”. Хората се втурнаха към Запада. Щяха да забогатяват набързо. Повечето намериха мал-

ко злато по поточетата. Малцина намериха няколко буци, лежащи в земята. Но ако някой наистина искаше да направи удар и да забогатее, трябваше да копае. Същото е истина и за духовните неща: Ти можеш да се плъзгаш по повърхността на Библията и да намираш малко злато тук и там – и дори понякога да намираш буца. Но ако наистина искаш да направиш истински удар, трябва да копаеш надълбоко в Словото на Бога.

Петнадесет години изучавах внимателно, като оставах буден по цели нощи. Ако имаше нещо, което исках да разбера, това беше разликата между духа и душата. Накрая стигнах до принципа на елиминиране. Записах го по следния начин: *"С моето тяло аз се свързвам с физическата сфера* (няма спор за това). *С моя дух се свързвам с духовната сфера.* По този начин остана само една част от мен, която може да се свързва с друга сфера. Тогава разбрах, че с интелектуалната, или душевната сфера (която включва емоциите и интелекта) би трябвало да се свързвам чрез душата. И така написах: *С моята душа се свързвам с интелектуалната сфера.* Ето един стих, който ми помогна:

1 КОРИНТИЯНИ 14:14

14 *Защото, ако се моля на непознат език, духът ми се моли, но разбирането ми (превод от английски) не дава плод.*

Разширеният превод на Библията казва: "Защото ако се моля с [непознат] език, моят дух [чрез Святия Дух в мен] се моли, но умът ми е непродуктивен..."

Нашето разбиране, нашият естествен човешки интелект е част от душата ни.

Забележи какво казва Павел: "Моят дух се моли, но разбирането ми не дава плод." Той не каза: "Когато се моля на непознат език, душата ми се моли." Той не каза: "Когато се моля на езици, се моля с интелекта си, т. е. с ума си." В действителност той каза: "Когато се моля на езици, не се моля с

душата си; моля се с духа си, със сърцето си, с вътрешното си същество." Помниш ли какво каза Исус?

ЙОАН 7:37-39

37 А в последния ден, великия ден на празника, Исус застана и извика, казвайки: Ако е някой жаден, нека дойде при Мене и да пие.

38 Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат ОТ УТРОБАТА МУ (стомаха му – превод от английски), както рече писанието.

39 А ТОВА КАЗА ЗА ДУХА, който вярващите в Него щяха да приемат; защото Святият Дух още не бе даден, понеже Исус още не бе се прославил.

Исус каза, че в резултат на получаването на Святия Дух "от утробата ще потекат реки от жива вода". Друг превод казва: "... от вътрешното същество ще потекат реки от жива вода."

Дъщерята на един пастор на пълното евангелие била на шест години, когато тя и няколко деца останали сами по време на едно съживление. Тя и някои от децата били изпълнени със Святия Дух и започнали да говорят на чужди езици. Това малко шестгодишно момиче изтичало при майка си, държейки ръка на стомаха си, и ѝ казало: "Мамо, мамо, това дойде направо от корема ми."

Тя била напълно духовна. Говорела на езици от корема си – от духа си, от вътрешното си същество. Оттам идват езиците – Святият Дух, който обитава в твоя дух, дава на духа ти изказ и ти го изговаряш.

Помисли за тези стихове, взети заедно: "Духът на човека е светилото на Господа, издирващ **ВЪТРЕШНИТЕ ЧАСТИ НА СТОМАХА (УТРОБАТА)**... **ОТ СТОМАХА МУ (УТРОБАТА МУ)** ще текат реки от жива вода..."

Всички водителства, които някога съм имал, са идвали от духа ми. И повечето са идвали, докато се моля на непознати езици.

Една от причините църковният свят като цяло да се е провалил толкова жалко е, че толкова много е използвал само един вид молитва – молитва с разбиране, или умствена молитва. Християните са се стремили да се бият в духовните битки с умствени способности.

Научил съм това през тези много, много, много години. Научил съм се във всяка криза на живота да гледам към моя дух вътре в мен. Научил съм се да се моля на непознати езици. Докато се моля на непознати езици, идва водителство отвътре в мен. Това е така, защото духът ми е активен. Тялото ми не е активно, умът ми (душата ми) не е активен, но духът ми е активен и чрез духа ми Бог ме води.

Понякога тълкувам това, което казвам в молитва на езици, и чрез тълкуването получавам светлина и водителство (1 Коринтяни 14:13). Но повечето пъти не е така. Повечето пъти, когато просто се моля на езици, някъде дълбоко в мен мога да усетя, че нещо се надига. То започва да придобива форма. По умствен начин не мога да кажа на никого как знам за това, защото моето разбиране няма нищо общо с ума. Но вътре в мен знам какво да правя.

Аз следвам това. Слушам духа си. Защото духът на човека е светилото на Господа.

Глава 5

Спасяването на душата

... приемайте с кротост всаденото слово, което може да спаси душите ви...

Яков 1:21

Човешкият дух е тази част от човека, която се новоражда. Това е частта от човека, която получава *вечен живот*, който е естеството и живота на Бог. Духът на човека е този, който става ново създание в Христос Исус. Душата въобще не е вътрешното същество. Не душата е тази, която се новоражда. Спасяването на душата е процес.

Яков 1:21 ме притесняваше, докато бях геноминационен проповедник, преди да бъда изпълнен със Святия Дух. Тогава не знаех това, което знам сега. Разменях местата на духа и душата – говорех за духа като за душата и за душата като за духа. Не ги разделях, както Библията прави това. Но имах достатъчно разум да оставя този стих настрана, докато порасна, за да мога да разбера какво той казва.

Посланието на Яков не беше написано до грешници. Яков не написа послание до света. Той написа това послание до църквата. Разбираме това от Яков 5, където той казва: *Болен ли е някой от вас, нека повика църковните презвитери...* (ст. 14). С други думи, ако има някой болен в църквата, нека да се обади на презвитерите в църквата. Също така, говорейки за първата глава на Яков, нека вземем стих 18:

ЯКОВ 1:18-21

18 От собствената Си воля ни е родил чрез словото на истината, за да бъдем един вид пръв плод на Неговите създания.

19 Вие знаете това, любезни мои братя. Обаче нека човек бъде бърз да слуша, бавен да говори и бавен да се гневи;
20 защото човешкият гняв не върши Божията правда.

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

21 Затова, като отхвърлите всяка нечистота и преливаща се злоба, приемайте с кротост всаденото слово, което може да спаси душите ви.

Яков говори на новородени вярващи. Той пише, че поради волята на Отец ние сме придобити, или родени отново чрез Словото на Истината. Той ги нарича "мои възлюбени братя", така че те бяха в Христос. Но той окуражава тези новородени, изпълнени с Духа хора да приемат с кротост всаденото Слово "... което е способно да спаси душите ви". Явно е, че душите им не са били спасени.

Духът на човека, вътрешният човек, истинският човек получава вечен живот и се новоражда. Но с интелекта и емоциите на човека – които са включени в душата – все още трябва да се работи. Те не са новородени. Те трябва да се обновяват.

Павел говори за обновяването на ума, пишейки до светите в Рим.

РИМЛЯНИ 12:2

2 И недейте се съобразява с тоя свят, но преобразявайте се чрез обновяване на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля – това, което е добро, благоугодно Нему и съвършено.

Псалмистът Давид говори за възстановяването на душата:

ПСАЛМИ 23:3

3 Той възстановява душата ми... (превод от английски)

Еврейската гума, преведена като *възстановява* в Стария Завет, и гръцката гума, преведена *обновява* в Новия Завет, означават едно и също нещо. Душата – умът, трябва да бъде обновен, или възстановен.

Моята майка ми остави стол, който е наследила от майка си. Не знам точно колко стар е този стол, но е доста

стар. Спомням си, когато баба ми поръча да го възстановят. Сложиха му нова тапицерия, лакираха го отново. Беше си все същият стол. Просто беше възстановен. Беше обновен.

В Словото никъде не пише, че Бог възстановява духа ни. Нашият дух става съвсем ново създание в Христос Исус. Но нашата душа трябва да бъде обновена и възстановена.

Как? Тези стихове се отнасят за душата: *приемайте с кротост всаденото слово, което може да спаси душите ви... недейте се съобразява с тоя свят, но преобразявайте се чрез обновяване на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля – това, което е добро, благоугодно Нему и съвършено... Той възстановява душата ми (Яков 1:21, Римляни 12:2, Псалми 23:3).*

Човешката душа се спасява, или възстановява, а умът се обновява чрез Словото на Бога. Словото на Бога е това, което спасява душата ни, което обновява ума ни, което възстановява душата ни.

Когато умовете ни станат обновени чрез Словото на Бога, тогава мислим успоредно с това, което Божието Слово казва. Способни сме да познаем и изпитаме позволителната и съвършената воля на Бог – защото Словото на Бог е волята на Бог. Когато душата ни е вече спасена, нямаме толкова въпроси относно волята на Бог.

Най-голямата нужда в църквата днес е умовете ни да бъдат обновени чрез Словото на Бога.

Глава 6

Представяне на телата

И тъй, моля ви, братя, чрез (превод от английски) Божиите милости да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога като ваше разумно (превод от английски) служение.

Римляни 12:1

Вътрешният човек, а не външният е този, който става ново създание в Христос. Ние все още имаме същото тяло, което сме имали, преди да станем ново създание. Това, което трябва да се научим да правим, е да позволим на този нов човек вътре в нас да господства. Чрез този нов човек ние контролираме плътта и правим нещо с телата си.

Нека отново погледнем 2 Коринтяни 5:17, където се казва: *“Затова, ако е някой в Христа, той е ново създание; старото премина; то, всичко стана ново.”* Един превод казва: *“Ако някой е в Христос, има ново себе...”*

Понякога в църквите чуваме хората да говорят за *“умираме за себе си”*. В Библията няма такова изявление. Ако сме станали ново себе, не е необходимо да умираме за себе си. Това, което трябва да направим е да разпънем плътта. Библията говори за това.

Разпъването на плътта не е нещо, което Бог прави за теб. Това е нещо, което ти правиш за себе си. *“Моля ви, братя – пише Павел до църквата, – чрез Божиите милости да представите телата си...”* (Римляни 12:1).

Кой представя твоего тяло?

Ти.

Кой си ти?

Това е вътрешният човек, който е новороден и е станал ново създание.

Ти правиш нещо с тялото си. Ако *ти* не направиш нещо с

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

него, нищо няма да стане с него.

1 КОРИНТИЯНИ 9:27

27 но аз гържа в подчинение тялото си и го покорявам (превод от английски) да не би, като съм проповядвал на другите, сам аз да стана неodobрен.

Тук Павел говори за факта, че *той* прави нещо с тялото си. "Аз гържа в подчинение тялото си. Покорявам го".

Кой е Аз?

Това е истинският човек, истинският Павел, вътрешният човек, който е станал ново създание в Христос Исус и е изпълнен със Святия Дух. "Аз правя нещо с тялото си. Аз го гържа в подчинение, аз го покорявам."

На какво Павел покори тялото си?

На вътрешния човек. Вместо да позволи на тялото да господства над вътрешния човек, Павел се погрижи вътрешният човек да господства над външния човек.

Обърнете внимание. Ето го великият апостол, този свят мъж на Бога, който написа половината Нов Завет – човек, който е духовен гигант. Но явно тялото му е искало да върши неща, които са неправилни. Ако не беше така, нямаше да е необходимо да го гържи в подчинение. Нямаше да е необходимо да го покорява.

Само защото тялото ти иска да върши неправилни неща, не означава, че не си спасен или че не си изпълнен със Святия Дух. (Ако случаят беше такъв, Павел не е бил спасен.) Ще трябва да се бориш с тялото, с плътта, докато си в този свят.

"Брат Хегин, искам да се молиш за мен" – каза един мъж.

"За какво?" – попитах аз. Обичам да знам за какво се моля.

Един сериозен поглед, дори сълзи, се появиха в очите му: "Искам да се молиш никога повече да нямам проблеми с дявола."

Казах: "Искаш ли да се помоля да умреш?"

"Не, не, не искам да умирам."

Казах: "Единственият начин да нямаш проблеми с дявола е да излезеш оттук и да отидеш на Небето."

Докаато си в този живот, ще имаш проблеми с дявола. Ще имаш проблеми с плътта, докато си в плът. Но благословен да е Бог, чрез Словото на Бога са ни дадени средствата, способността и властта да се справим с дявола и да се справим с плътта.

Павел не позволяваше на плътта да го управлява. Вътрешният човек, който беше новороден и изпълнен със Святия Дух, трябваше да управлява външния човек.

Ти можеш да го направиш. Това, което искам да видиш, е – ти си този, който *трябва* да го направи. Павел не каза, че Бог ще го направи вместо теб. Той не каза, че Святия Дух ще го направи вместо теб. Той каза: "Вие представете телата си." Той каза: "Вие не се съобразявайте с този свят." Той каза: "Вие се преобразявайте чрез обновяването на ума си." Ти представи тялото си. Ти го направи. Ти обнови ума си със Словото на Бог. Ти го направи.

Животът и естеството на Бог са вътре в твоя дух. Позволи на вътрешния човек да доминира. Слушай го. Духът на човека е светилото на Господа. Бог ще те води чрез твоя дух.

Глава 7

Номер едно: Вътрешното свидетелство

Самият Дух свидетелства с нашия дух...

Римляни 8:16

Ще откриеш, че да бъдеш воден от вътрешното свидетелство е първият, или главният начин, по който Бог води всичките Си деца.

Нека се върна назад (в предговора на тази книга казах, че ще го направя) към това, което Исус ми каза през февруари 1959 г. в Ел Пасо, Тексас. Беше 6.30 вечерта. Аз бях седнал в леглото и учех. Очите ми бяха широко отворени. (Има три вида видения. Най-висшият вид е явното видение. В едно явно видение физическите сетива на човека не са преустановили действието си и физическите му очи не са затворени. Той запазва всичките си физически способности, но вижда в областта на духа.)

Чух стъпки. Вратата на стаята ми беше откритата около 3 – 4 сантиметра, така че погледнах да видя кой влиза. Очаквах да видя някоя физическа личност. Но когато погледнах, видях Исус. Сякаш космите по врата и главата ми се изправиха нагоре. Студени тръпки преминаха по цялото ми тяло.

Аз Го видях. Беше облечен в бяла роба. Носеше римски сандали. (Исус ми се е явявал осем пъти. Всеки път, освен този, краката Му бяха боси. Този път Той беше със сандали; това бях чул, когато доближаваше вратата ми.) Изглеждаше висок около 1.80 метра. Изглеждаше тежък около 80 кг.

Той влезе през вратата и я бутна назад, докато тя почти се затвори. Повървя около леглото ми. Следях Го с поглед – почти омагьосан. Взе един стол и го бутна близо до леглото ми. След това седна на него, скръсти ръце и започна разговора с мен, казвайки: “Снощи в колата ти казах...”

тво чрез пророци. Той може да получи водителство чрез пророци, но не би трябвало да го търси. Не е според Писанието да прави това. Служението на новозаветния пророк в тази ера е само да потвърждава това, което хората вече имат в собствения си дух.

В Стария Завет само свещеникът, пророкът и царят бяха помазани от Святия Дух да стоят в тези офиси. Тези, които човек би нарекъл миряни, нямаха Святия Дух върху или във тях. В Стария Завет хората търсеха водителство чрез пророка, защото той имаше Духа на Бога.”

Благодарение да бъде на Бога за това, че в Новия Завет Духът на Бога е не само *върху* нас – Той е и *във* нас!

Исус ми каза също: “В Новия Завет не се казва: “Който са водени от пророците, са синове на Бога.” Новият Завет казва: “Който са водени от Духа на Бога, са синове на Бога” (Римляни 8:14).

Тогава Той каза: “Първият и главен начин, по който вода всички Мои деца, е чрез вътрешното свидетелство. Ще ти покажа как това работи, за да не правиш грешките, които си правил преди.”

Исус ми обясни, че този, който стои в офиса на пророка, на първо място е служител на евангелието, отделен и призван за служението с призова от Бог върху живота му. Второ, поне две от дарбите на откровение – слово на мъдрост, слово на знание, разпознаване на духовете – плюс дарбата прокуване, оперират в служението му.

Тогава Той привлече вниманието ми към нещо, което ми се беше случило през изминалите три гена. През тези три гена бях се опитвал да напиша писмо до един пастор с потвърждение за датата, на която трябваше да проведе събрание в неговата църква. Първия ден някак написах половин страница, след това я скъсах и хвърлих в кошчето за боклук. Следващия ден направих същото. На третия ден – отново същото. След това дойде денят, в който Исус беше тук, в стаята и говореше с мен.

Колата беше пълна. Съпругата ми, аз, и още няколко човека пътувахме заедно. Бяхме на две пресечки от мястото, където сега Исус седеше до леглото ми и разговаряше с мен. В колата бях чул Духа на Бог да ми говори. Помислих, че всички в колата са Го чули, и казах: "Всички вие чухте ли това?" Те казаха: "Не, нищо не чухме."

В Стария Завет пророците биха казали: "И Словоето на Господа дойде към мен, казвайки..." Чудили ли сте се някога как е идвало? Не може да е било чувано в буквалния смисъл. Ако беше чувано буквално, всички присъстващи щяха да го чуят – пророкът нямаше да трябва да казва на хората какво е казал Духът. Словоето на Господа е идвало към духа на пророците от Духа на Бога. Толкова е реално, че понякога изглежда, че го чуваш. Словоето на Господа беше толкова реално за мен, че помислих, че всички, които бяха в колата с мен, също са го чули.

Докато Исус седеше до леглото ми, Той каза: "Миналата нощ ти говорих в колата и ти казах определени неща. Чрез Духа ти казах, че по-късно ще продължа да ти говоря. И сега дойдох, за да говоря с теб относно това..."

Отнасяше се до служението на пророка. Исус седя на стола и говори с мен час и половина. И аз говорих с Него. Задавах въпроси, отнасящи се до това, което Той казваше. Той им отговаряше. Няма да изброявам всичко, което Той каза за служението на пророка. Това е друго послание. Но ще спомена малко от него.

Исус ми каза: "Пророкът в Новия Завет е много подобен на пророка от Стария Завет по това, че пророкът от Стария Завет беше наречен "гледач", защото виждаше и знаеше неща по свръхестествен начин. Пророкът в Новия Завет също вижда и знае неща по свръхестествен начин. Но пророкът в Новия Завет няма същия статут като пророка от Стария Завет. Разликата е в това, че аз не съм поставил пророците в Новия Завет, за да водят църквата. За един новозаветен християнин не е необходимо да търси водителс-

Исус каза: "Ти Ме виждаш да се дя тук и да говоря с теб. Това е проявление на Духа, наречено разпознаване на духовете. (Разпознаване на духовете е да виждаш в духовния свят.) Това е служението на пророка в действие. Ти виждаш в сферата на духа. Ти Ме виждаш. Ти Ме чуваш да говоря. Чрез видение Аз ти нося слово на знание и слово на мъдрост. Аз ти казвам да не ходиш в тази църква. Когато отидеш там, пасторът няма да приеме начина, по който служиш. Но никога повече няма да те водя по този начин. (Оттогава никога не го е правил, а това беше преди много години.) Отсега натък ще те водя чрез вътрешното свидетелство. Ти през цялото време имаше вътрешно свидетелство. Ти имаше възпиране в духа си. Това е причината три пъти да скъсаш писмото. Ти имаше нещо вътре в теб, възпиране, червена светлина, знак стоп. Дори не беше глас, който да ти каже: "Не отивай." Беше просто вътрешна интуиция."

Товага Исус ми напомни за друга покана. Предишната година бях проповядвал на конференция на една деноминация на пълното евангелие. Почти всички пастори там ме попитаха дали бих отишъл да проведа събрание в техните църкви. Предполагам, че обажданията, които получих, бяха стотици.

Един човек дойде при мен и каза: "Брат Хегин, някога ходиш ли в малки църкви?"

Казах: "Ходя навсякъде, където Господ ми каже да отида."

"Е, в неделното училище имаме само седемдесет – деветдесет души. Но ако Бог някога ти говори, искаме да дойдеш."

Аз прекратих разговора, както много други. Но няколко месеца по-късно, един ден, докато се молах в църквата за вечерното богослужение, този разговор се върна при мен. След това продължи да се връща всеки ден. Най-накрая след около тридесет или четиридесет дена казах: "Господи, искаш ли да отида в тази малка църква за едно събрание?"

Колкото повече се молах за това, толкова повече мислех за него. Казано по-добре, чувствах го вътре в мен. Това не беше

физическо чувство, а беше усещане в духа ми.

Сега ти до леглото ми, Исус спомена това: "Колкото повече мислеше за това, толкова по-добре се чувстваше относно него. Имаше усещане, *подобно на кадифе*, в духа си. Това е *зелената светлина*. Това е *сигналят за продължаване напред*. Това е *свидетелството на Духа* да отиваш. Сега ти Ме виждаш да седя тук, чуваш Ме да ти говоря и аз ти казвам да отидеш в онази църква. Но никога повече няма да те водя по този начин да отидеш някъде. (Никога не го е правил.) Отсега нататък ще те водя, както водя всеки друг християнин – чрез вътрешното свидетелство."

Тогава Господ ми каза това, което не е само за моя полза, но и за твоя: "Ако се научиш да следваш това вътрешно свидетелство, ще те направя богат. Ще те водя относно всички житейски въпроси – както финансови, така и духовни. (Някои мислят, че Бог е заинтересован само от духовното им успяване и от нищо друго. Но Той се интересува от всичко, от което ние се интересуваме.) аз не се противопоставям на това децата Ми да бъдат богати. аз се противопоставям на това те да бъдат алчни."

аз следвам това вътрешно свидетелство и Той прави точно това, което каза, че ще направи. Направи ме богат.

Някой ме попита: "Милионер ли си?"

Не съм казал това. Някои хора пропускат да осъзнаят какво означава думата "богат". Тя означава *пълно снабдяване*. Означава *изобилно снабдяване*. Това стана, защото се научих да следвам водителството на Духа чрез вътрешното свидетелство.

Това, което Той направи за мен, ще го направи и за теб. Няма да се случи за една нощ или до следващата събота вечер. Но когато се научиш да развиваш духа си и да следваш това вътрешно свидетелство, Той ще те води във всяка област на живота ти.

Познавах един човек в Тексас. Не беше имал нито един чифт обувки, преди да навърши 12. Беше учил само до пети

клас. Но преди много време, когато парите бяха пари, той беше милионер.

Двама различни човека, единият от Калифорния, а другия от Минесота, които били чести гости в дома му, ми казаха, че този човек разказал на всеки един от тях едно и също нещо.

Казал и на двамата: “През всички тези години и във всички тези инвестиции (така той изкарвал парите си) никога не съм губил и цент.”

Това бие моя рекорд. А твоя?

“Всичко, в което някога съм инвестирал, е правело пари” – казвал той на всеки един от тях. След това им разказвал как го прави.

“Винаги правя следното. Когато някой дойде с идея, предлагайки да инвестирам в нещо, първата ми реакция е умствена. Знам, че когато Исус каза: “Когато се молите, влезте в скришната си стаичка (в килера)”, Той нямаше предвид да влезеш в килера, за да се молиш. Знам, че имаше предвид да оставиш всичко отвън. Но в моята спалня имам голям килер, в който влизам, за да се моля. Аз се моля за това. Чакам достатъчно дълго – докато чуя какво казва духът ми. Понякога чакам три дена. Не казвам, че стоя там 24 часа на ден. Може да изляза и да ям веднъж. Обикновено пропускам няколко хранения. Излизам и спя малко. Но по-голямата част от времето чакам сам, докато не разбере вътре в мен чрез вътрешното свидетелство какво трябва да направя.

Понякога главата ми казва: “Момче, ще бъдеш глупак, ако вложиш парите си в това. Ще си изгубиш и ризата от гърба.” Но сърцето ми казва: “Давай и инвестирай в това.” Така и правя. И през всички тези години никога не съм губил и цент.

Друг път някой идва със сделка и главата ми казва: “Момче, по-добре да се включиш в това.” Но аз не обръщам никакво внимание на главата си. Влизам в този килер и чакам. Понякога чакам цяла нощ. Моля се и чета Библията си, но много пъти просто чакам. Просто утихвам, докато успея да чуя

какво казва сърцето ми вътре в мен. Когато сърцето ми каже: "Не, не го прави", а главата ми каже: "Да, по-добре да се включиш в това", аз не го правя."

Какво е направил този човек? Научил се е да следва вътрешното свидетелство и Бог го е водил в бизнеса му, докато в края на тридесетте и началото на четиридесетте години на XX век бизнесът му вече струваше два милиона долара. Днес това не звучи много, но тогава беше много.

Мислиш ли, че Бог е обичал него повече, отколкото обича теб? Не, но този мъж е отделял време да слуша Бог. *Той е правел крачки, изпълвал е способности и мерки да чака Бога.*

Веднъж бях с група служители. Ние си говорехме лично един с друг, както и общо помежду си. Някой попита определен човек, който е много успешен служител: "Знаем, че Бог те е призовал и че помазанието на Духа на Бога е върху теб. Но от твоя гледна точка има ли нещо, което ти правиш и което би казал, че е допринесло за твоя успех повече от *всяко друго* нещо?"

Този мъж каза: "Винаги следвам най-дълбоките си предчувствия."

Какво каза той? Той просто каза: "Винаги слушам гуха си. Правя това, което гухът ми казва да правя. Следвам това вътрешно свидетелство."

Вътрешното свидетелство е точно толкова свръхестествено, колкото водителството чрез видения и други. Само че не е толкова зрелищно. Много хора търсят зрелищното и пропускат свръхестественото, което е при тях през цялото време.

Глава 8

Увереност за спасение

Който вярва в Божия Син, има това свидетелство в себе си...

1 Йоан 5:10

Понеже тези, които са водени от Духа на Бога, са синове на Бога. (Римляни 8:14, превод от английски). Божиите синове могат да очакват да бъдат водени от Духа на Бога. Алелуя! Те не са водени от някой друг, който им казва какво да правят. Святият Дух ще ни води. Имаме писание, което ни казва това.

Как ни води Той? Стих 6 ни дава представа: *“Самият Дух СВИДЕТЕЛСТВА заедно с нашия дух, че сме деца на Бога”* (Римляни 8:16).

Най-важният аспект на живота и най-важното нещо, което може да ти се случи, е да станеш дете на Бога. Бог ти показва, че си Негово дете, като Неговият Дух свидетелства заедно с твоя дух. Така можеш да разбереш, че първият и основен начин, по който Бог те води, е чрез вътрешното свидетелство.

Ти не знаеш, че си дете на Бога, защото някой ти е пророчувал, че си такъв. Не би приел това. Ти не знаеш, че си дете на Бога, защото някой ти е казал: *“Чувствам, че си такъв.”* Не би приел това. Ти не си дете на Бога, защото си имал видение. Може да си имал, а може и да не си имал видение, но видението не е това, което ще те направи дете на Бога. Не това казва Библията. Не това е начинът, по който разбираш, че си дете на Бога.

Как казва Библията, че разбираме, че сме деца на Бога? *Неговият Дух, Духът на Бога, свидетелства с нашия дух.*

Понякога наистина не можеш да обясниш как знаеш, че си дете на Бога. Ти просто го знаеш дълбоко вътре в теб. Ти го знаеш! Ти знаеш това чрез вътрешното свидетелство.

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

Аз се новородих като тийнейджър на болничното легло на 22 април 1933 г. От този ден и до днес никога в ума ми не е идвала мисълта, че може да не съм спасен. Но дори и като млад християнин се натъквах на хора, които казваха: "Не си спасен, защото не принадлежиш към *нашата* църква." Или такива, които спореха: "Ти не си спасен, защото не си бил кръстен по *нашия* начин." И много други ми изтъкваха своята причина защо аз не съм спасен според тяхното мислене.

Но нищо от това не ме притесни. Смеех се на това, *защото имах свидетелството! И имах любовта!*

1 ЙОАН 3:14

14 Ние знаем, че сме преминали от смърт в живот, защото обичаме...

Глава 9

Да поставиш руно

Ще ви дам и ново сърце, и нов дух ще вложа вътре във вас. И като отнема каменното сърце от плътта ви, ще ви дам меко сърце. И ще вложа Духа Си вътре във вас...

Езекил 36:26,27

През 1941 г. не знаех толкова, колкото знам сега. Моля ви, не ме разбирайте погрешно. Ако мислех, че знам всичко, което някога бих могъл да знам за Бога и Библията, щях да мразя това. Не, ние не знаем всичко, но слава на Бога за това, което знаем.

Както и да е, през 1941 г. съпругата ми и аз бяхме пастори на една църква в черноземната област на Северен Централен Тексас. Друга църква в петролните полета на Източен Тексас искаше да отида и да опитам да бъда пастор. Отидох там и проповядвах една неделя. Църквата попита дали да гласуват за мен като пастор и аз казах "Да". След богослужението, докато пътувах обратно към къщи, аз поставих руно.

Аз бях новороден и израснал като южен баптист. Започнах да проповядвам като южен баптист. През 1937 бях кръстен в Святия Дух като баптистски проповедник. През 1939 приех пасторско служение в една малка църква на пълното евангелие. И сега, през март 1941, тази малка църква обмисляше назначаването ми като пастор. Тогава вече бях прекарал с хора на пълното евангелие достатъчно дълго време, за да се отъркам от някои от погрешните им схващания. Не ме разбирайте погрешно, отърках се също о много добри неща. Но това бе едно от лошите. Постоянно ги чувах да говорят за поставяне на руно.

Аз знаех кой е по-добрият начин. Но в този момент излеждаше, че бих могъл да си спестя усилията на молитвата,

оставането сам и чакането на Бог, а може би и на малко по-малко... ако просто сложа руно.

Когато някой слага руно, той се моли горе-долу така: "Господи, ако искаш да направя това, Ти направи това." Или: "Боже, ако искаш да направя това, накарай еди-какво си да се случи." Или: "Господи, затвори онази врата и отвори тази."

Някои от тези врати и дяволът може да ги затвори, а някои от тях и дяволът може да ги отвори. Те са в неговата територия. Библията го нарича богът на този свят (2 Коринтяни 4:4). Това би било все едно да се молим: "Господи, ако искаш следващата седмица да отида в Канзас Сити, Ти отвори предната врата на дома на брат Хегин." Аз мога и сам да я отворя. Аз живея там. Виждаш ли, Сатана може да се движи в областта на сетивата.

Бог има по-добър метод да води децата Си от метода на улучване и пропускане, като поставянето на руно. Новият Завет не казва: "Който се водят от руно, са деца на Бога."

"Да – може да каже някой, – но в Стария Завет Гегеон постави руно."

Защо да се връщаме под Стария Завет? Ние имаме нещо по-добро. Старият Завет е за духовно мъртви хора. Аз не съм духовно мъртъв. Аз съм жив! Духът на Бога е в мен.

Помни, че Гегеон не беше пророк, свещеник или цар. В Стария Завет само тези три служения бяха помазани от Духа на Бога. Духът на Бог не присъстваше лично при останалите хора.

Затова всеки от мъжки пол трябваше веднъж годишно да представя себе си в храма в Ерусалим. Славата Шекина – присъствието на Бога – беше пазена затворена в Светая Светих. Но когато Исус умря на Голгота, завесата, която отделяше Светая Светих, беше разкъсана на две от горе до долу и Бог излезе навън. Оттогава насам Той не живее в дом, направен от пръст. Той обитава в нас!

За новозаветните, изпълнени с Духа християни е опасно да слагат руно. Знам това от Словоето. И го знам от опит.

Да се върнем обратно в 1941. Докато карах, казах: "Господи, ще поставя руно. Ще предам нещата в Твои ръце. (Не осъзнавах, че не предавах нещата в ръцете на Господа.) Ако сто процента ме изберат като пастор, ще го приема като волята на Бога и ще приема тази църква."

Получих всеки един глас! Това беше моето руно. Избраха ме 100 процента. Те пропуснаха Бога. Беше им поставено руно. Аз си поставих руно. Излязох от съвършената воля на Бога – и Бог просто ми позволи да го направя.

Преместихме се в жилището за пастора. От естествена гледна точка много неща бяха по-удобни от това, което имахме преди. Имахме повече пари. Живеехме в по-добро жилище. Карахме по-добър автомобил.

Аз изучавах и се молех и получавах послание – целият бях изпълнен с огън. Но в момента, в който прекрачех вратата на църквата, все едно някой изливаше върху мен кофа студена вода. Губех всичко. За четиринайсет месеца не проповядвах и една святна проповед. Нямах вдъхновение.

Жена ми мълчеше. Най-накрая тя каза: "Скъпи, стигна до там да приказваш сладки приказки госта добре."

Това бе всичко, което правех – "приказвах". Не проповядвах. Когато договореното време свърши, напуснах. Не чаках сигнал, за да напусна, просто напуснах.

По-късно, когато пастирувах, винаги исках да се върна там поне за едно събрание, защото исках тези хора да разберат, че мога да проповядвам. Те никога не бяха ме чули наистина да *проповядвам*. Най-накрая, след като мина време, се върнах и проведох съживителни събрания. Устата на хората зейнаха. "Не знаехме, че можеш така да проповядваш" – казаха те.

Казах: "О, да, проповядвах така, преди да гойда тук като пастор, и проповядвах така, след като напуснах."

"Е, ти не проповядваше така, докато беше тук."

Казах: "Не, защото бяхме извън Божията воля. Аз бях тук извън Божията воля и вие ме избрахте извън Божията воля."

Научих си урока за бизнеса с руната. Един опит ти държи

влага. Но някои хора – дори и никое от руната им да не е про-
работило – все още слагат руна.

Никога повече не сбърках в отиването ми в други църкви
като пастор. И повече не сложих нито едно руно. Молех се и
чаках Бога. Говорех с Бога достатъчно дълго, за да знам дълбо-
ко в мен какво да правя.

Глава 10

Следване на свидетелството

Защото Ти ще запалиш светилото ми; Господ Бог мой ще озари тъмнината ми.

Псалми 18:28

Напуснахме тази църква. Лидерите на една деноминация ни помолиха да поемем временно друга църква и ние приехме.

По-късно, докато се молах в моменти на изучаване и молитва, получавах бreme да се върна в църквата, която напуснах в резултат на руното. Не бях завършил това, което Бог искаше да направя там.

Обикновено това се случваше, докато се молах на непознати езици за проповедта ми и неделните събрания – защото, помнете, че когато се моля на езици, духът ми се моли, а духът на човека е светилото на Господа. Получавах такова бreme за църквата, която бях напуснал преди повече от две години, че скачах и изтичвах извън стаята, за да избягам от него.

Веднъж дойдох на себе си чак навън, на улицата до църквата, чудейки се: *“Как стигнах тук?”* За да стигна готам, е трябвало да изтичам от кабинета на църквата, да мина през залата и през външната врата. Но не си спомнях да съм правил това. Бях под такова бreme за тази църква и се опитвах да избягам от него. Не исках да се връщам там като пастор.

Най-накрая, след около 30 дена, казах: *“Господи, да не би да ми казваш да се върна там? Да не би да се опитваш да ме направляваш?”* След това казах: *“Говори на жена ми. И тя може да чува.”*

Една сутрин, докато миехме чиниите, казах на жена си: *“Скъпа, ако Господ ти каже нещо, кажи ми.”* Не ѝ казах нищо повече.

Чаках 30 дена. За някои неща не е необходимо да бързаш

прекалено много. Библията казва: *“Който вярва... не ще прибърза”* (Исая 28:16). Вярата не прибързва. Дяволът ще се опита да те тласка. Той ще каже: *“Побързай. Побързай. Бързо, бързо, бързо.”* Ще се опита да те изкара от вярата и да те вкара в съмнение и неверие и да те отдалечи от водителството на Бога.

Тридесет гена по-късно миех чиниите, а съпругата ми ги бършеше. Казах: *“Господ говорил ли ти е?”*

“Ако ми е говорил, аз не знам за това.”

Станах още по-целенасочен, за да ѝ подскажа. Казах: *“Господ кавал ли ти е нещо за връщане в...?”* Назовах името на града, в който бе църквата.

“О – каза тя, – мислех, че това съм си аз.”

“Е – казах аз, – нека анализираме какво имаш предвид, като казваш аз”

Ако имаш предвид плътта, не би било правилно. Но ако имаш предвид истинското *“аз”*, човекът отвътре – истинският *ти*, тогава това е правилно. Помни, че духът е светилото на Господа. Тогава не си само ти, външния човек, а *Господ запалва светилото ти* – вътрешния човек, човека отвътре.

“Искам да ти задам един въпрос – казах ѝ аз, – за да сме сигурни за кого става въпрос. Физически, душевно или просто естествено казано, искаш ли да се върнеш там?”

“О, не!”

“Тогава това не би могло да си ти, нали? (Би било по-добре да кажа, не би могло да бъде плътта, естественият човек, външният човек.) Ти не би мислила да направиш нещо, което не искаш да направиш.”

Видях, че тя има вътрешното свидетелство точно както и аз. Понякога вътрешното свидетелство е там, а хората не го осъзнават.

“Уверен съм – казах ѝ, – че Бог ни води по този начин. Ще трябва Бог да отвори вратата и да ни заведе пак там. Нека просто Му позволим да го направи.”

Той го направи. След няколко месеца, без аз да правя нищо,

бях поканен да проповядвам една седмица в тази църква. След това бордът попита дали съм заинтересован от връщането ми като пастор.

Не им казах, че имам нещо от Бог. Просто казах: "Може и да съм."

Те казаха: "Всички ние разговаряхме и църквата те иска обратно."

"Добре – казах аз, – ще трябва да ме изберат с гласуване. Ще ви кажа какво ще направя – гласувайте и след това ще ви кажа."

От естествена гледна точка съпругата ми и аз все още не искахме да се върнем там. Въпреки че обичахме хората, не искахме да живеем в този град. Не искахме да живеем в тази къща. В сърцето си исках да се покоря на Бог, но всичко, свързано с плътта ми, се гърнаше. В естествения си човек – външния човек, в собственото ми естествено човешко мислене и ум аз не исках да се връщам там.

Но наистина, докато продължавах да се моля и да постя, докато бордът на църквата правеше всички подобаващи съобщения и реклами за изборите, аз всъщност казвах на Господ, че не искам да се доверявам на това вътрешно свидетелство, което знаех, че и аз, и съпругата ми имахме.

Бях в третия си ден на пост. Исках Господ да се задвижи по зрелищен начин – исках някакъв вид слово, езици или тълкуване, пророчество или Бог просто да напише в небето: "ИДИ ТАМ." Бях на колене – викащ, пискащ и умоляващ – защото не знаех нищо по-добро.

Бог води чрез вътрешен глас, така както и чрез вътрешно свидетелство. Този вътрешен глас каза: "Стани оттам и спри да се държиш така."

Станах. Тогава казах: "Господи, ако можеше да ми дадеш някакъв свръхестествен знак, щях да се чувствам по-добре."

Той каза: "Имаш всичко, което бих ти дал. Не се нуждаеш от свръхестествен знак. Не се нуждаеш свръхестествено да пиша по небето. Не се нуждаеш от езици и тълкуване. Не се

нуждаеш от пророчество. Вътре в себе си знаеш какво трябва да направиш. Сега го направи.”

Казах: “Добре, ще го направя.”

Много пъти пренебрегваме вътрешното свидетелство. Искаме нещо в сферата на сетивата. Търсим зрелищното и пропускаме свръхестественото.

Нека се научим, че Бог води всички Свои деца *основно* чрез вътрешното свидетелство.

Глава 11

Номер две: Вътрешният глас

Казвам истината в Христа, не лъжа и съвестта ми свидетелства в Святия Дух.

Римляни 9:1 (превод от английски)

Първият начин, по който Духът ни направлява, е чрез вътрешното свидетелство. Вторият начин е чрез вътрешния глас.

Вътрешният човек, който е духовен човек, има глас – точно както и външният човек има глас. Наричаме този глас на вътрешния човек съвест. Наричаме го малкия тих глас.

Твоят дух има глас. Твоят дух ще ти говори.

През септември 1966 се преместихме в Тулса, Оклахома от Гарланд – квартал на Далас, Тексас. Бяхме живели там 17 години. Преместването стана така: Съпругата ми и аз бяхме служебно в Тулса. Служението растеше и вече бях пресметнал в ума си какво трябва да направя с офиса си и с дома ни в Тексас, за да поемем растежа. Но един приятел, у когото престоявахме в Тулса, каза: “Брат Хегин, трябва да се преместиш в Тулса. Бившата офис сграда на брат Т. Л. Озборн се продава. Бизнес мениджърът му ме помоли да я продам от тяхно име.” Тогава каза цената. Беше крайно ниска. Но не бях заинтересуван. Най-накрая той каза: “Нека да идем да я видим”. Отидох с него само за да му угодя.

В момента, в който влязох вътре в тази сграда, сигнален звънец зазвъня вътре в мен. (Понякога това вътрешно свидетелство може да бъде толкова реално, че може почти да звучи като вътрешен “сигнален звънец”.) Както знаех името си, така знаех: *Това е!* Но не исках да го слушам. Исках да остана в Гарланд.

(Поради това много пъти не чуваме. Не искаме да чуем. Казваме, че искаме, но не искаме.)

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

“О, не, вече съм предвидил всичко. Оставаме там, където сме. Ще превърнем целия ни дом в офис. И ще си останем в Гарланд.”

Онази нощ си легнахме, но аз не можех да спя. “... Той дава сън на възлюбения си” (Псалми 127:2, превод от английски). Аз съм Негов възлюбен. Такъв си и ти. “... Той ни е направил прияти във възлюбения” (Ефесяни 1:6, превод от английски). Аз винаги изисквам Божията воля и казвам: “Господи, аз съм Твой възлюбен. Аз се хващам за Словото Ти. Благодаря Ти за съня.” И винаги заспивам.

Но този път не можех. Съвестта ми ме болеше. Моята съвест е гласът на моя дух. Моят дух знаеше, че не го послушах.

Лежейки тихичко там, в нощта, аз казах: “Господи, ако исках да се преместя в Тулса, ще го направя. В естественото не искам да се местя там, но не искам да застана на пътя Ти.”

Тогава вътре в мен чух тихия нежен глас.

Не казвам, че говореше Духът на Бога. Когато Святият Дух говори, е по-властно. Тихият нежен глас е гласът на нашия собствен дух, който говори. Но нашият дух долавя неща от Святия Дух, който е в нас.

Този тих нежен глас, този вътрешен глас – не властен, просто нещо вътре в мен, каза: “Ще ти дам тази сграда.”

Изсмях се. Знаем, че има много неверие в това, но казах: “Добре. Като го направиш, ще повярвам.”

Този вътрешен глас, долавящ това, което казваше Святият Дух, каза: “Само Ме наблюдавай.”

Няма да се задълбочавам във всички детайли, но ще бъдеш изненадан как Бог ни даде тази сграда.

Глава 12

Следствията от обитаването на Духа вътре в нас

И Павел, като се вгледа в синедриона, рече: Братя, до тоя ден съм живял пред Бога със съвършено чиста съвест.

Деяния 23:1

Интересно е да преминеш през посланията, които Павел написа до църквата, и да видиш какво той казва за съвестта. Ще забележиш, че той винаги ѝ се покоряваше.

Твоята съвест сигурен водач ли е?

Да, ако духът ти е станал нов човек в Христос, е така, защото твоята съвест е гласът на твоя дух.

2 КОРИНТИЯНИ 5:17

17 Затуй, ако е някой в Христос, той е ново създание; старото премина; ето, всичко стана ново.

Тези неща се случват в духа на човека, във вътрешния човек. Първо, той е ново създание – чисто нов човек в Христос. Второ, старите неща са преминали – естеството на дявола в духа на човека си е заминало. Трето, ВСИЧКО е станало ново в *неговия дух* – не в тялото му или в ума му – сега той има природата на Бога в духа си.

Затова, ако духът ти е нов човек с живота и природата на Бога в него, той е сигурен водач.

Човек, който не е новороден, не може да следва гласа на духа си. Духът му е загубен. Съвестта му би му позволила да върши всичко.

Когато в теб са животът и природата на Бога, съвестта ти няма да ти позволява да правиш каквото и да е. Ако си новороден, ти имаш живота на Бога.

ЙОАН 3:16

16 Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот.

РИМЛЯНИ 6:23

23 Защото заплатата на греха е смърт; а Божият дар е вечен живот в Христос Исус, нашия Господ.

Някой казва: "Това означава само, че ще живеем вечно в небето." Не, не означава това. Помисли за този стих:

1 ЙОАН 5:13

13 Това писах на вас, които вярвате в името на Божия Син, за да знаете, че **ИМАТЕ ВЕЧЕН ЖИВОТ**.

Имате е сегашно време. Имаме *вечен живот* сега. Ако ти си новороден християнин, имаш *живота на Бога* в твоя дух сега. Имаш *естеството на Бога* в твоя дух сега.

О, ако хората се научат да следват духа си! Ако се научат да се възползват от живота, който е в тях!

Присъединих се към църквата и бях кръстен в ранните години на живота си – но това не ме направи християнин. Духът ми все още беше изгубен, когато на 15-годишна възраст бях напълно прикован на легло поради заболяване на сърцето. Бях наистина новороден по време на 16-те месеца, през които бях на легло. Тогава, през август 1934, бях изцелен като баптистко момче, четящо методистката Библия на баба си.

Върнах се в училище. Бях пропуснал една учебна година. Преди да се новородя, едва избутвах някои предмети. По онова време, ако изкараш "Д", беше провал. А ако се провалиш по един предмет, оставах в същия клас и минавах през всичко още веднъж. Двама учители по два предмета ми казаха: Дадохме ти две точки. Иначе щеше да имаш "Д".

Но след като се новородих, никога не получих нищо друго

освен директно "А". И никога не занесох вкъщи и един учебник, за да уча.

Тогава не знаех нищо за кръщението в Святия Дух. Но знаеш ли какво знаех? Знаех, че в мен е животът на Бога!

Всяка сутрин, докато вървях наголу по улицата на път за училище, аз разговарях с Господа. Несъзнателно бях воден от Духа. Сърцето ми ми казваше да го направя и аз слушах сърцето си, а не главата си.

Казвах: "Господи, прочетох в Новия Завет как Данаил и тримата израелтяни бяха в училище във Вавилон и Ти им даде благоволенieto на декана на училището (Данаил 1:9) Боже, дай ми благоволенieto на всеки учител. Благодаря Ти за това, имам го сега. Също прочетох, че когато изминаха трите им години на обучение, евреите бяха десет пъти поумни от останалите (ст. 18-20). Господи, имам Твоя живот в мен. Йоан 1:4 казва: *В Него беше животът и животът бе светлина на човеците.* Светлината означава развитие. Вложи в мен знание и умение във всяко учение и мъдрост, за да мога да бъда десет пъти по-добър..."

Всеки ден, докато вървях към училище, изповядвах: "В Него беше животът и животът бе светлина на човеците. Този живот е в мен. Животът на Бога е в мен. Този живот е светлината – той е моето развитие. Той е развитие за моя дух. Той е развитие за моя ум. Бог е в мен. Божията мъдрост е в мен. Божият живот е в мен. Този живот на Бога в моя дух ме управлява. Аз си поставям за цел в сърцето си да ходя в светлината на живота."

Нямам предвид, че просто се измъквах. Във времето за учене в училищните зали аз учех. В клас слушах внимателно всичко, което се казваше. Но чрез приемането на вечния живот в моя дух и чрез обновяването на ума ми със Словото, моят умствен капацитет се увеличи от 30 на 60 процента.

Животът на Бога ще направи това за всеки.

Най-удивителното чудо, което съм виждал, на въздействие на вечния живот върху умствения капацитет на някого,

се случи с едно момиче, което ще нарека Мери. Нейният умствен капацитет нарасна поне 90 процента.

Мери започна училище на седемгодишна възраст и учи седем години, без да премине във втори клас. През тези седем години тя не се научи да пише името си. Най-накрая помолиха родителите ѝ да я отпишат от училище.

По времето, когато бях неин пастир, Мери беше на 18 години, но се държеше като двегодишна. Сядаше и лазеше по пода като бебе. Ако се случеше да не седи до майка си, тя пропъзляваше под пейките или си вдигаше полата и стъпваше върху тях, за да стигне до нея. Дрехите ѝ винаги бяха зрелище. Косата ѝ никога не бе сресана.

Една вечер, по време на едно евангелизационно събрание, Мери дойде на олтара. Там получи вечен живот – естеството на Бога. Моментално преживя драстична промяна. Следващата вечер тя седя на пейката и се държа като 18-годишна млада дама. Беше оправила косата си и се беше облякла добре. Манталитетът ѝ явно бе променен за една нощ.

Години по-късно се върнах в този град, за да служа на едно погребение. “Какво се случи с Мери?” – попитах секретарката на църквата. Тя ме изведе на предната веранда.

“Виждаш ли всички тези нови къщи, които се издигат там?”

Казах: “Да.”

“Това е новата част на града. Мери я строи. Тя е вдовица сега и управлява всичките си пари. Тя сама си е финансистът. Има три прекрасни деца. Те са на първата пейка всяка неделя. Те са най-добре облечените и най-добре държащите се деца в църквата. Като секретарка на църквата мога да кажа, че десетъците на Мери и даренията ѝ са тук всяка неделя.”

Животът на Бога влезе в нея!

Уверен съм, че все още не сме научили напълно какво сме получили. Повечето от нас мислим, че Господ само ни е простил, казвайки, че сме същите стари създания, които винаги сме били. Просто да се опитаме да издържим вярно до края.

Ако накараме достатъчно много хора да се молят за нас, може и да успеем.

Не! Благодаря на Бога, животът на Бога е бил вложен в нашия дух! Естеството на Бога е в нашия дух. Святият Дух живее и обитава в нашия дух.

Глава 13

Две опитности

Така Филип слезе в град Самария и им проповядваше Христос... Но когато повярваха на Филип, който благовестяваше за Божието царство и за Исус Христовото име, кръщаваха се мъже и жени... А апостолите, които бяха в Ерусалим, като чуха, че Самария приела Божието учение, пратиха им Петър и Йоан, които, като слязоха, помолиха се за тях, за да приемат Святия Дух. Защото Той не беше слязъл още ни на един от тях; а само бяха кръстени в Исус Христовото име. Тогава апостолите полагаха ръце на тях и те приемаха Светия Дух.

Деяния 8:5,12,14-17

В Новия Завет всяко дете на Бога има Духа на Бога. Ако си новороден, Духът на Бога е в твоя дух.

Трябва да правим разлика между това да бъдеш новороден от Духа и да бъдеш изпълнен с Духа. Новороденият християнин може да бъде изпълнен със същия Дух, Който вече е в него. И когато той бъде изпълнен с Него, ще има преливане. Ще говори на чужди езици, както Духът му дава способност (Деяния 2:4).

Библейските учени знаят, че водата е преобраз на Духа на Бога. Самият Исус използва водата като преобраз на Духа. Той я употреби като преобраз на новороденото, когато говореше с жената при кладенеца в Самария.

ЙОАН 4:10,11,13,14

10 Исус в отговор каза: Ако би знаела Божия дар и Кой е Онзи, Който ти казва: Дай Ми да пия, ти би поискала от Него и Той би ти дал жива вода.

11 Казва Му жената: Господине, нито почерпало имаш и кладенецът е дълбок; тогава откъде имаш живата вода?

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

13 Исус в отговор каза: Всеки, който пие от тая вода, пак ще ожадне;

14 а който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожадне до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот.

Исус изпълзва водата като преобраз на Духа и в изпълването със Святия Дух:

ЙОАН 7:37-39

37 А в последния ден, великия ден на празника, Исус застана и извика, казвайки: Ако е някой жаден, нека дойде при Мене и да пие.

38 Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекаат от утробата му, както рече писанието.

39 А това каза за Духа, който вярващите в Него щяха да приемат; защото Святият Дух още не бе даден, понеже Исус още не бе се прославил.

Това са две различни опитности. Новорождението е *извор на живот* в теб, извиращ за вечен живот. Изпълването със Святия Дух е *реки* – не само една река. Водата в *извора* е с една цел. Водата в извора е за твоя полза. Тя благославя теб. Водата в *реките* е с друга цел. Реките текат *извън* теб, за да благославят някой друг.

Някои хора казват: "Ако си новороден от Духа, имаш Духа и това е всичко." Но не е. Само защото си пил веднъж от водата, не е белег, че си пълен с вода. Има една опитност, следваща новорождението, която е изпълването с Духа – и в резултат от утробата ти (вътрешния човек, духа) могат да протичат реки от жива вода.

Други казват, че хората, които не са изпълнени с Духа (говорене на чужди езици), нямат Святия Дух. Това не е истина. Ако аз изпия половин чаша вода, може да не бъда изпълнен, но поне има вода в мен. Ако някой е роден от Духа на Бога, Божият Дух обитава в него.

Глава 14

Бог вътре в теб

*Защото ние сме храм на живия Бог, както рече Бог:
„Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; ще им
бъда Бог и те ще Ми бъдат люде.“*

2 Коринтяни 6:16

Ако ти си новороден, Святият Дух живее и обитава в твоя дух.

Къде обитава и живее? В главата ти ли? Не. В тялото ти ли? В един смисъл да, но не точно по начина, по който си мислиш. Единствената причина, поради която тялото ти става храм на Святия Дух, е, че тялото ти е храм на твоя собствен дух. Святият Дух обитава в твоя дух. И Той комуникира с теб чрез твоя дух.

Той не комуникира директно с ума ти – Той не е в ума ти. Той е в духа ти – Той комуникира с теб чрез духа ти. Разбира се, твоят дух достига и влияе на твоя манталитет.

Дори и като новородено бебе в Христос, прикован на легло, аз знаех за нещата чрез вътрешното свидетелство. Аз не знаех нищо за изпълването със Святия Дух и за говоренето на чужди езици – но бях роден от Духа. Вътре в мен имах свидетелството на Духа, че съм дете на Бога.

Бях прикован на легло от пет месеца, когато майка ми един ден дойде до леглото ми и каза: “Сине, не обичам да те притеснявам, но нещо не е наред с Дъб.”

Дъб е най-големият ми брат. Тогава той беше на 17 и беше заминал. Не знаехме къде точно е.

Тя усети нещо в духа си. Мислеше си, че той може би се е забъркал в някакъв проблем и е в затвора. Тя каза: “Моля се за него от три гена, но се нуждая от помощ.”

Казах: “Мамо, мислех, че вече имаш достатъчно проблеми с това, че съм прикован на легло. Аз самият от няколко гена

знам за Дъб. Но той не е в затвора. Не е такъв вид проблем. Физическият му живот е в опасност. Но вече съм се молил и той ще се справи. Животът му ще бъде запазен. Вече получих отговора.”

Тогави не знаех как да получа отговора за изцеление – бях изцелен чак една година по-късно. Но, слава на Бога, знаех някои неща. Бог ще те срещне толкова далеч, колкото далеч стига вярата ти.

Три дена по-късно Дъб се върна у дома през нощта. Беше 1933 и нямаше работа. Мъжете бяха навън по улиците без работа в тези дни на Голямата депресия. Дъб беше слязъл в долината на Рио Гранде, за да търси работа. Не беше намерил нищо. Решил да скочи в един товарен влак – в онези дни много хора пътуваха по този начин – от задната част на долината до Маккени.

Около 80 км на юг от Далас един железопътен контролор го ударил по главата и го изхвърлил от влака, който се движел с 80-100 км в час. Дъб полетял към насипа. В онези дни горяха възлища и изхвърляха сгурията около линията. Той паднал върху тази сгурия и се претърколил по гръб. Било е чудо, че не си счупил гръбнака. Щял е да го счупи, ако чрез вътрешното свидетелство ние не знаехме за това и не се бяхме молили.

Той лежал в канавката и след известно време излязъл от нея. Ризата му била напълно разкъсана, както и задната част на панталона му. Затова можел да се придвижва само през нощта. През деня се криел между дърветата в полето – беше тази част на годината, в която можел да намира плодове. А през нощта вървял по релсите към Маккени. Когато се прибрал у дома, беше нощ. Мама го сложи в леглото и след няколко дена той се оправи.

Мама и аз не бяхме изпълнени с Духа християни – но бяхме християни. И в духа си имахме свидетелство, че нещо не е наред – вътрешна интуиция. Това е нещо, което всеки християнин трябва да има. Това е нещо, което всеки християнин трябва да развива. Трябва да развиваме духа си.

За по-малко от десет години един мой приятел, служител на пълното евангелие, премина през три автомобилни катастрофи. Бяха убити хора. Съпругата му също за малко да бъде убита. Той беше сериозно ранен. Колите бяха смачкани. Но и двамата бяха изцелени поради Божията милост.

Той ме чу да поучавам по тази тема и ми каза: "Брат Хегин, всяка една от тези катастрофи можеше да бъде предотвратена, ако бях слушал тази вътрешна интуиция."

В подобни случаи хората казват: "Не знам защо това се случи на толкова добър християнин. Той е проповедник." (Проповедниците трябва да се научат да слушат духа си точно както ти трябва да се научиш да слушаш духа си.) След това те го приписват на Бога и казват, че Бог го е направил.

Този проповедник ми каза: "Ако бях послушал това вътре в мен – просто имах усещане, че нещо ще се случи – щях да изчакам малко и да се моля. Вместо това си помислих: *Зает съм. Нямам време да се моля.*"

Много пъти, ако бихме изчакали, Бог би ни показал. Бихме могли да избегнем много неща. Но нека не стенем и не се вайкаме за миналите провали. Нека се възползваме от това, което е наше, и да се постараем подобни неща да не се повтарят. Така или иначе не можем да направим нищо за миналото. Нека започнем да развиваме духа си и да се научим да го слушаме.

Святият Дух обитава в твоя дух. Твоят дух е този, който улавя тези неща от Святия Дух и след това ги предава на ума ти чрез вътрешна интуиция или вътрешно свидетелство.

Исус каза: "... Ако Ме люби някой, ще пази учението Ми; и Отец Ми ще го възлюби, и Ние ще дойдем при него и ще направим обиталище у него" (Йоан 14:26). В този пасаж от писанието Исус говори за идването на Святия Дух. Исус и Отец в лицето на Святия Дух идват да обитават в нас. А обиталището е мястото, в което някой живее. Друг превод казва: "Ще дойдем при него и ще направим дома Си в него."

Чрез апостол Павел Святият Дух каза: *“Не знаете ли, че сте храм на Бога и че Божият Дух живее във вас?”* (1 Коринтяни 3:16). Друг превод казва: *“Духът на Бога си е у дома в теб.”* Там живее Той – в теб!

Библията казва: *“... Защото ние сме храм на живия Бог, както каза Бог: “Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; ще им бъда Бог и те ще Ми бъдат люде”* (2 Коринтяни 6:16).

Събери тези стихове:

ЙОАН 14:23, 1 КОРИНТЯНИ 3:16, 2 КОРИНТЯНИ 6:16

Исус в отговор им каза: **Ако Ме люби някой, ще пази учението Ми; и Отец Ми ще го възлюби, и Ние ще дойдем при него и ще направим обиталище у него... Не знаете ли, че сте храм на Бога и че Божият Дух живее във вас?... Защото ние сме храм на живия Бог, както каза Бог: “Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; ще им бъда Бог, и те ще Ми бъдат люде.”**

Все още не сме стигнали до дълбочината на това, което Бог наистина казва: *“Аз ще обитавам в тях. Ще живея в тях. Ще ходя в тях.”* Ако Бог обитава във нас – и това е така – то там е мястото, където Той ще ни говори.

Глава 15

Да зависиш на твоя дух

Истина ви казвам: Които рече на тая планина: Дигни се и хвърли се в морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва, ще му стане. Затова ви казвам: Всичко, каквото поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили, и ще ви се сбъдне.

Марк 11: 23,24

Твоят дух знае неща, които главата ти не знае, защото Святият Дух е в духа ти.

Когато бях тийнейджър, медицинската наука се предаде относно моето заболяване и прогнозата беше, че ще умра. Но когато ми казаха, че нищо повече не може да бъде направено по моя случай, аз някак си знаех, че ако има някаква надежда за мен, тя е в Библията.

Започнах с Новия Завет, защото знаех, че нямам много време. Най-накрая стигнах до Марк 11:23 и 24.

Когато стигнах до Марк 11:24, нещо извън мен ми каза: *Това не означава каквото и физическо, материално или финансово нещо да поискаш. Това означава каквото и духовно нещо да поискаш. Изцелението е едно от тези неща.*

Опитах се да накарам пастора ми да дойде и да ми каже какво означава Марк 11:24. Той не дойде. Най-накрая дойде един проповедник. Той ме потупа по ръката, сложи си професионалния глас и каза: "Просто бъди търпелив, момчето ми. След няколко дена всичко ще свърши."

Приех присъдата и лежах там, в очакване да умра. Минаха два месеца и аз пак се върнах към Библията и към Марк 11:23 и 24.

Казах: "Господи, опитах се да накарам някой да ми помогне, но не можах. Така че ще Ти кажа какво ще направя. Ще Те хвана за Твоето Слово. Когато Ти беше на земята, Ти го каза.

Аз ще го повярвам. Ако не си излъгал, аз ще стана от леглото, защото вярвам в това, което Ти каза, че мога да вярвам.”

Тогава ме осени следната идея. Реших да прочета препратките за *вяра* и *изцеление*. (Отне ми много време, защото почти не можех да използвам ръцете си. Библията беше подпряна пред мен и аз само “прехвърлях” страниците.) Стигнах до Яков 5:14 и 15.

ЯКОВ 5:14,15

14 Болен ли е някой от вас, нека повика църковните презвитери и нека се молят над него и нека го помажат в Господното име.

15 И молитвата, която е с вяра, ще избави страдалеца. Господ ще го привдигне и ако е извършил грехове, ще му се простят.

Мислех, че всички останали стихове за изцеление и обещания относно молитвата са свързани с това – мислех, че ТРЯБВА да извикам презвитерите на църквата. (Не си задължен – но може да го направиш, ако е необходимо.) Започнах да плача: “Скъпи Господи, ако трябва да извикам църковните презвитери да ме помажат с масло, за да бъда изцелен, то аз не мога да бъда изцелен. Не познавам нито един презвитер в църквата, който да вярва в това.”

Бях спасен от около 6 месеца и никога не бях чувал вътрешен глас. Не говоря за гласа на Духа на Бога – той е по-авторитетен – говоря за този тих, нежен глас на моя дух.

Моят дух ми каза: “Забеляза ли, че този стих казва, че молитвата с вяра ще спаси болния?”

Трябваше да погледна отново. Моят ум се беше съсредоточил върху презвитерите и беше пропуснал това. “Да – казах аз на висок глас, – точно това се казва!” Това беше като истински шок за мен.

Тогава следните думи бяха изговорени вътре в мен: “Ти можеш да се молиш с тази молитва, както всеки друг може.” Алелуя!

Но духовното ми обучение беше бавно – точно като твоето. Останах на легло още девет месеца, докато най-накрая не видях, че трябва да повярвам, че получавам изцелението си, преди то да бъде проявено.

Видях какво трябва да направя, докато се молах с гумите: “Вярвам, че получавам изцелението си.” Казах: “Вярвам, че получавам изцеление от главата до петите.” Тогава започнах да хваля Бога, защото повярвах, че получих изцелението си.

Вътре в мен отново чух тези гуми – това не беше властният глас, а само тихият нежен глас, толкова слаб, че не бих го чул, ако умът и тялото ми бяха много активни: “Сега вярваш, че си здрав.”

Казах: “Със сигурност.”

Този вътрешен глас каза: “Тогава се изправи. Здравите хора трябва да са станали в 10.30 сутринта.”

Бях парализиран. Беше битка. Насилих се. Най-накрая станах, като се опирах на рамката на леглото. Колената ми се огъваха. От кръста надолу няха никаква чувствителност. Но опрян на това легло, аз казах отново: “В присъствието на Всемогъщия искам да обявя, че Господ Исус Христос, Светият Дух и святите ангели присъстват в тази стая и аз искам да призова дявола и всички зли духове, присъстващи в тази стая, да регистрират, че според Марк 11:24 аз вярвам, че получавам изцелението си.”

Когато казах това, физически почувствах нещо. Чувствах се все едно някой над мен изливаше кана с мед върху мен. Почувствах го да се стича по главата ми. Натрупваше се, както медът, и след това започна да се процежда надолу по мен. Беше свързано и с топлина. Тя се разпростира по главата ми, надолу по врата и раменете, по ръцете и до върховете на пръстите ми, надолу по тялото до върховете на пръстите на краката ми.

Изведнъж застанах изправен! Оттогава съм изправен.

Но искам да видиш това. Аз послушах духа си. Вярата е от духа. Твоята вяра няма да работи в пълнота, докато не нау-

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

чиш някои от тези неща. Научи се да зависиш от Него – от Този, който е в теб. Научи се да развиваш собствения си дух. Имай вяра във факта, че *твоята* вяра в Бог работи.

Глава 16

С меко сърце

Ако нашето сърце ни осъжда, Бог е по-голям от сърцето ни и знае всичко. Възлюбени, ако нашето сърце не ни осъжда, имаме увереност спрямо Бога.

1 Йоан 3:20,21 (превод от английски)

Святият Дух осъжда ли те, ако ти като християнин правиш нещо нередно?

Не. Твоят дух е този, който те осъжда.

Трябва да научиш това. Това е труден урок за учене, защото сме били учени на нещо погрешно.

Святият Дух няма да те осъди. Защо? Защото Бог няма да го направи. Изучавай какво написа Святият Дух чрез Павел в посланието към римляните. Той попита: Кой е този, който осъжда? Бог осъжда ли? Не. Бог е Този, който оправдава.

Исус каза, че единственият грях, за който Святият Дух ще изобличи света, е отхвърлянето на Исус (Йоан 16:7-9).

Твоята собствена съвест – гласът на собствения ти дух – знае кога си направил нещо нередно.

Открил съм, че дори и когато греша, дори и моят дух да ме осъжда, Святият Дух е там, за да ме утеши, да ми помогне, да ми покаже обратния път. В Библията никъде няма да прочетеш Святият Дух да е съдия. Исус Го нарече *Утешител*. Седемкратното значение на тази дума в гръцкия език е показано в Разширената Библия:

ЙОАН 14:15, Разширената Библия

16 И аз ще помоля Отец и Той ще ви даде друг Утешител (Съветник, Помощник, Ходатай, Адвокат, Този, който укрепява и който е до теб), за да остане с вас завинаги.

Святият Дух е всички тези неща! Той ще стои до теб, когато никога друг не е до теб. Той ще ти помага. Той е Помощник!

Твоят собствен дух знае моментите, в които си направил нещо нередно. Радвам се, че научих това рано. Стойността му в живота ми е била голяма.

Бях спасен и изцелен отскоро и тъкмо се бях върнал в училище, когато се случи следното: Наистина не знам защо това ми се изплъзна – никой от семейството не използваше ругатни. Но имахме съсед, благословено да бъде сърцето му, който – както казваме в Тексас – можеше да “прокълне и буря”. Можеше да го чуеш по целия град. Предполагам, че го прихванах от него. Както и да е, просто казах на едно от момчетата: “По дяволите, не...” (нещо такова).

В момента, в който го казах, вътре в мен разбрах, че сгреших. Какво беше това, което ме осъди? Святият Дух ли? Не. Беше моят дух. Моят дух, това ново създание, този нов човек не говори по този начин. Животът и естеството на Бога не говорят по този начин. Плътта, външният човек, може да иска да продължава да върши някои неща, които е вършила преди, и да говори по начина, по който е говорила преди, но ти трябва да разпънеш плътта. Добър начин да разпънеш плътта – външния човек – е да изкараш наяве грешките си.

Тогаваш аз направих това. Не чаках, докато бъда задвижен да го направя. В сърцето си казах: “Скъпи Боже, прости ми, че казах това.” Младият човек, на когото го бях казал, си беше отишъл. Аз го намерих и го помолих да ми прости. Той не беше забелязал какво съм казал: беше свикнал хората да говорят така. Но аз трябваше да коригирам нещата.

Това беше гласът на моя дух. Това беше моята съвест. Моята съвест беше нежна и аз не исках да я накрънявам. *Ако не пазиш съвестта си нежна, духовните неща ще ти бъдат неясни.* Това е така, защото твоята съвест е гласът на твоя дух, а твоята съвест – гласът на твоя дух – е тази, която ще предаде на ума ти това, което Духът на Бога казва в сърцето ти.

Библията говори за християни, чиято съвест е прегоряла:

1 ТИМОТЕЙ 4:2

2... Говорещи лъжи в лицемерие, чиято съвест е обгорена с горещо желязо (превод от английски).

Първата църква, която пастирувах, беше в малка общност извън града. Обикновено отивах там в събота, прекарвах с тях събота и неделя вечер и се връщах в града в понеделник. Доста често оставах в дома на един скъп методист. Този хубав духовен човек, наистина невероятен човек, беше на 89 години. Аз и той не ставахме толкова рано, колкото другите от фермата му. Те обикновено вече бяха излезли навън и се трудеха здраво или работеха на полето, докато ние с този господин закусвахме около 8 часа.

Аз не пиех кафе, но този възрастен господин пиеше. Едва ли би повярвал, ако не го видиш с очите си, но той имаше една от тези старомодни кани за кафе – това беше в средата на 30-те – тя стоеше върху една старомодна гървена печка и в нея вреше кафе. Виждах съм го да взима това връщо кафе, да го излива в голяма дебела чаша и докато кафето е все още толкова горещо, че къкри в чашата, да го повдига до устата си и да изпива цялата чаша.

Първия път, когато го видях да прави това, извиках. Почувствах се все едно моите уста и гърло изгарят.

Как можеше да прави така? Аз не можех. Тъканта на устните ми, вътрешността на устата ми, гърлото ми и хранопроводът ми биха изгорели целите. Но той изпиваше цяла чаша, без да я сваля от устата си.

В началото не можел да прави това. През годините на пиене на толкова горещо кафе устните, устата, гърлото и хранопроводът му обгорели. Накрая той можел да го пие толкова горещо, без това да го притеснява.

Същото нещо се случва духовно.

Аз се научих да пазя съвестта си нежна. Научи се в момента, в който сбъркаш и съвестта ти те осъди, да коригираш нещата. Не чакай, докато отидеш на църква. Моментално

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

кажи: “Господи, прости ми. Сбърках.” Ако е необходимо, ако някой друг те е видял или чул, кажи му незабавно: “Сбърках. Моля те, прости ми. Не трябваше да казвам това.”

Ако искаш да бъдеш воден от Духа, ще трябва да пазиш духа си нежен.

Глава 17

Чувствата: Гласът на тялото

Самият Дух свидетелства заедно с нашия дух...

Римляни 8:16

Твърде често хората смятат, че свидетелството, за което говори този стих, е нещо физическо. Не е. То е нещо духовно. То е Божият Дух, който свидетелства заедно с нашия дух. Той не свидетелства заедно с тялото ни. Не можеш да бъдеш воден от физически чувства.

Чрез начина си на говорене ние объркваме нещата. Казваме: "Чувствам Божието присъствие". Не, не го чувстваме. Усещаме Неговото присъствие по духовен начин. Внимавай кога използваш думата *чувство*. Тя оставя погрешно впечатление, че става въпрос за физическо чувство. Не смесвай физическото с това.

Чувството е гласът на тялото.

Разсъждаването е гласът на душата, на ума.

Съвестта е гласът на духа.

Да бъдеш воден от *чувствата* означава да си докараш неприятности. Поради това много християни са ту горе, ту долу (наричам ги християни йо-йо) и ту вътре, ту вън. Те са водени от чувствата си. Те не ходят с вяра. Не са водени от духа си.

Когато се чувстват добре, те казват: "Слава на Бога, спасен съм. Аелуя, изпълнен съм с Духа. Всичко е наред." Когато се чувстват зле, лицата им се помръкват и казват: "Всичко изгубих. Не се чувствам като преди. Сигурно съм отстъпил."

Чувам хора, благословени да бъдат сърцата им, които казват, че са в долината, след това, че са на върха на планината, след това отново се връщат в долината. Аз никога не съм бил в долината. Спасен съм повече от 50 години и никога не

съм бил на друго място освен на върха на планината. Не е необходимо да слезаш в долината.

Хората говорят за "преживяване в пустинята". Никога не съм имал преживяване в пустинята. О, да, имало е изпитания, но през цялото време съм бил на върха на планината, проправяйки си път чрез моя вик – живеейки наг изпитанията!

Една жена, която бяхме пастирували дълги години, дойде и ни разказа за 39-годишната си дъщеря. Открили, че има тумор, и щели да я оперират, когато медицински изследвания показали, че има и диабет. Опитали се да овладеят нивото на кръвната захар, когато тя изпаднала в кома. Трина доктори казали, че никога няма да се върне в съзнание и че ще умре.

Тази майка каза: "Би ли положил ръце на тази кърпичка?" Направих го и се молихме. След това майката се качила на автобуса и пътувала 500 км обратно до болницата, където дъщеря ѝ лежала в кома. Тя се протегнала под кислородната маска и поставила кърпичката върху гърдите на дъщеря си. В момента, в който кърпичката я докоснала, тя излязла от кома. Тя била изцелена, новородена, изпълнена със Святия Дух и започнала да говори на езици.

Медицинските сестри се развълнували и извикали лекаря. Лекарят казал: "Чудесно е, че е дошла в съзнание. Но трябва да остане тиха." Сложил ѝ инжекция, за да я успокои. Но това нямало никакъв ефект. Тя продължавала да говори на езици и да вика: "Аз съм изцелена. Аз съм изцелена. Аз съм изцелена."

На следващия ден започнали да правят изследванията. Кръвната ѝ картина била свършена. Вече нямала диабет. След това не могли да открият тумора. Бил изчезнал. След няколко гена я изписали.

По-късно тази жена каза на мен и жена ми, че лекарят казал: "Няма да ви искаме никакви пари. Не сме направили нищо. По-висша сила от нас го направи."

Три години по-късно, когато тази жена беше на 42 години, сестра ѝ я доведе до вратата ни в 2 часа сутринта. Имаше друг тумор.

Мислех, че е дошла да бъде изцелена. Казах ѝ: “Можеш отново да бъдеш изцелена. Просто ще ти положим ръце.”

Тя каза през сълзи: “Брат Хегин, не ме интересува толкова дали ще оздравея или не. Но ако можех да се върна там, където бях с Бога, моментално бих умряла и бих отишла на Небето.”

Когато каза това, предположих, че е отстъпила. Тя изглеждаше толкова тъжна и аз реших, че е извършила някакъв ужасен грях. Казах: “Господ ще ти прости...” И минах през това, което Библията казва по случая. Тогава казах: “Всички ще коленичим до дивана. (Съпругата ми и сестрата на жената също бяха там.) Аз ще коленича до теб. Не е необходимо да изповядваш каквото и да било на мен, но кажи на Господ за това и Той ще ти прости.”

Тя ме погледна и каза: “Брат Хегин, аз претърсих сърцето си и доколкото знам, не съм направила нищо лошо.”

Аз се отегчих. Бях си легнал късно, защото пътувах всяка вечер, за да провеждам събрания. И точно посред добрия здрав сън, рано сутринта, дойде това почукване на вратата, което ни събуди. Предполагам, че съм говорил остро с нея. Знам, че беше така.

Казах: “Стани от пода. Седни на този диван.” Бях отвратен. “Ако не си направила нищо лошо, какво тогава те кара да мислиш, че трябва да се върнеш към Бога?”

“Ами – каза тя, – не се *чувствам* както преди.”

Казах: “Това какво общо има? Ако аз бях воден от чувства, половината пъти, в които съм се качвал да проповядвам, щях да обявявам, че съм отстъпил.”

Тя ме погледна: “Искаш да кажеш, че и с проповедниците е така?”

Казах: “Да, ние сме хора, точно както всеки друг. Всъщност, ако точно сега бях воден от чувства, щях да те помоля да се молиш за мен, защото не *чувствам* нищо. Не съм почувствал нищо, откакто си тук.”

Тя каза: “Тогава какво правиш? Как се молиш, за да преми-

неш през това?”

Казах: “Аз не се моля да премина през това. Аз вече съм преминал. Един християнин не трябва да преминава през това – трябва да е преминал – живеейки в общение с Бога всеки ден, всяка минута, всеки час.”

Тя каза: “Тогава какво правиш?”

“Ами – казах аз, – просто седи там и ме наблюдавай. Ще затворя очите си и ще се помоля, но ти гръж очите си отворени.”

Тогава се помолих: “Скъпи Господи, толкова се радвам, че съм дете на Бога. Радвам се, че съм спасен. Толкова се радвам, че съм новороден. Не чувствам нищо – но това няма нищо общо с тези неща. Вътрешният ми човек е ново създание в Христос. Искам да Ти благодаря, че не само съм новороден, но съм изпълнен със Святия Дух. Бог Отец, Бог Синът и Бог Святият Дух обитават в мен. Искам да Ти благодаря за това. Алелуя!”

Не почувствах нищо, но го казах така или иначе. След като изповядах това, в духа ми (той беше там през цялото време) нещо започна да бълбука. Това беше проявление и движение на Духа на Бога. Все още не чувствах нищо, но в духа си можех да усетя бълбукането. То се изкачи до гърлото ми. Започнах да се смея – в духа има смях. Започнах да говоря на езици.

Тази жена каза: “Изражението на лицето ти се промени. Лицето ти просто грейна.”

Казах: “Това си беше там вътре през цялото време. Павел каза на Тимотей да разпалва гара, който е в него. Аз просто разпалих това, което е било в мен през цялото време.”

Тя каза: “Мога ли и аз да направя това?”

Казах: “Да, можеш.”

Тя го направи – тя разпали това, което е било в нея през цялото време.

Дори не помня дали се молих за тумора ѝ. Последният спомен, който имам за нея, бе, че той беше изчезнал.

Основи вярата си на Словото – не на своите чувства.

Римляни 8:16 не казва, че Духът свидетелства заедно с тялото ни или с чувствата ни.

Смит Уигълзуърд, великият английски апостол на вярата, каза: "Аз не се водя от това, което чувствам. Не се водя от това, което виждам. Водя се от това, което вярвам. Не мога да разбера Бога чрез чувствата. Аз разбирам Бога чрез това, което Словото казва за Него. Разбирам Господ Исус Христос чрез това, което Словото казва за Него. Той е всичко, което Словото казва, че е."

Ти не можеш да разбереш себе си чрез чувствата. Разбери себе си като новороден, изпълнен с Духа християнин чрез това, което Словото на Бога казва за теб. И когато прочетеш какво Словото казва за теб, тогава, независимо дали се чувстваш така или не, кажи: "Да, това съм аз. Аз имам това. Словото казва, че имам това. Мога да направя това, което Словото казва, че мога да направя. Аз съм това, което Словото казва, че съм."

Това ще започнеш да се развиваш духовно.

А Светият Дух ще свидетелства заедно с твоя дух.

Глава 18

Помощ отвътре

А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори и ще ви извести за идните неща.

Йоан 16:13

Нека забележим някои неща, които Исус каза за Святия Дух в Йоан 16:13. "... Той ще ви води във всяка истина..." Той ще те води. Той ще те направлява.

"... защото няма да говори от Себе Си, но каквото чуе, това ще говори..." Святия Дух говори. Каквото чуе Бог да говори, каквото чуе Исус да казва, Той ще го каже на твоя дух. Къде се предполага Той да говори? Той е в духа ти и там Той говори. Той не говори някъде навън във въздуха. Той говори вътре в теб. Святия Дух предава на твоя дух съобщението от Бога или чрез вътрешно свидетелство, или чрез тихия нежен глас – гласът на твоята съвест, или чрез вътрешния глас, който е по-авторитетният глас на Святия Дух.

"... ще ви извести за идните неща..." Не вярвам, че това означава само, че Святия Дух ще ни покаже бъдещите събития, както са записани в Словото на Бог. Това означава и че Святия Дух ще покаже на теб неща, които предстоят. Например в моя личен живот никога не е имало смърт в семейството ни, без аз да знам предварително. Знаех две гонини предварително кога ще умре тъстът ми, така че започнах да приготвям съпругата си за смъртта му. Тя беше единствената му дъщеря. Знаех, че ще ѝ бъде трудно. Започнах да ѝ казвам: "Скъпа, знаеш, че 2-н Рукър остарява." След това в продължение на следващите две години пусках по дума тук и дума там просто за да я приготвя.

Бях далеч за едни събрания, когато ми се обадиха по теле-

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

фона. Една вечер след служба седях в хотела. Телефонът иззвъня. Нещо в мен каза: "Това е за теб. Това е, което говориш вече две години." След двадесет и осем дена той беше в небето. Ти не си неподготвен, когато знаеш нещата предварително.

ЙОАН 14:26

26 А Утешителят, Святият Дух, когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, което съм ви казал.

Святият Дух ще те учи.

Ще ти напомня всичко.

Хората често ме питат как помня всичко. Бих могъл да цитирам три четвърти от Новия Завет наизуст.

"Как учиш стихове наизуст?"

Винаги отговарям: "Никога не съм запомнял стихове наизуст. Не знам нищо за ученето наизуст. Предполагам, че човек би могъл да развие ума си, ако работи върху него. Но аз просто започвам да говоря и то се надига в мен. Святият Дух ми го напомня. Той е вътре в мен."

Святият Дух ще ти показва идните неща и ще ти напомня неща, ако се научиш да работиш заедно с Него.

Глава 19

Номер три: Гласът на Святия Дух

*И докато Петър още размишляваше за видението,
Духът му рече: Ето, трима човека те търсят.*

Деяния 10:19

Бог ни води чрез това, което ние наричаме тих нежен глас. Но Той ни води и чрез гласа на Духа на Бога, който ни говори. Това е третият начин, по който можем да бъдем водени от Духа. Номер едно е чрез вътрешното свидетелство. Номер две е чрез вътрешния тих нежен глас. Номер три е чрез по-авторитетния глас на Святия Дух.

Има разлика между вътрешния глас на Святия Дух, който говори на нашия дух и тихия нежен глас, който е гласът на собствения ни дух, който ни говори. Когато Святия Дух вътре в нас говори, гласът е по-авторитетен.

Понякога е толкова реален, че все едно е глас, който може да бъде чул. Понякога може да звучи толкова реално, че може да си помислиш, че някой заг теб ти е казал нещо. Но тогава осъзнаваш, че е било *вътре* в теб.

Спомни си как в Стария Завет малкото момче Самуил чу един глас да го вика по име: "Самуиле, Самуиле." Той помисли, че Илий го вика. Скочи и изтича при него, за да види какво иска. Илий каза: "Не, не съм те викал." Самуил се върна в леглото. Тогава чу отново: "Самуиле, Самуиле." Отново изтича при Илий. "Не, не съм те викал." Случи се и трети път. Накрая Илий разбра какво се случва. Илий каза: "Следващия път, когато Господ те повика, Му отговори." Следващия път, когато това се случи, Самуил отговори на този глас и Господ продължи да му говори (1 Царе, глава 3).

Всички начини, по които Бог ни води, са свръхестествени. Но някои не са толкова зрелищни. За повече от петдесет години служение съм открил, че когато Господ се е задвиж-

вал по някой по-зрелищен начин, когато ми е говорил с глас, който е изглеждало, че може да бъде чут – това е означавало, че ми предстои бурно плаване. Ако не беше говорил толкова зрелищно, нямаше да остана толкова стабилен.

Относно последната църква, която пастирувах, аз чух, че пасторското място е свободно, и уредих да проповядвам там една сряда вечер. Преди времето, в което трябваше да отида там да проповядвам, проведох триседмично съживление в Хюстън. По време на това съживление пасторът, брат му (който също беше проповедник) и аз се срещаме в църквата, за да се молим за вечерното събрание. Църквата със свободното пасторско място беше домашната им църква. Всеки ден пасторът и брат му ме питаха: “Моли ли се вече за тази църква?”

Най-накрая аз се молих за нея. Просто казах на Господ: “Отивам в тази църква следващия понеделник и ще проповядвам в сряда. Не знам дали искаш да пастирувам тази църква или не. Дори не знам дали аз искам да я пастирувам. Но каквото и да кажеш за това, ще се съглася.”

Това беше всичко, което казах. Тогава чух глас, който говори толкова ясно, че подскочих. Погледнах зад мен. Наистина помислих, че някой от проповедниците ме е чул да се моля и се шегува с мен. Аз чух този глас и той беше толкова реален за мен. Гласът каза: “Ти си следващият пастор в тази църква и това ще бъде последната църква, която някога ще пастируваш.”

(Би могъл да тълкуваш това по хиляда различни начини! Би могъл да позволиш на дявола да ти каже, че ще умреш или че ще бъдеш победен. Но всъщност това означаваше, че моето служение щеше да се промени в пътуващо служение.)

Тогава тези двама проповедници дойдоха по пътеката. Както обикновено, казаха: “Моли ли се вече за тази църква?”

Казах: Пред вас стои следващият пастор.”

“Оооо, ако познаваше тази църква толкова добре, колкото ние я познаваме, нямаше да кажеш така. В момента тя се

разцепва на две. Всичко, което едната половина от църквата иска, другата половина го отрича. Необходими са две-трети от гласовете, за да бъдеш избран за пастор, и ще бъдем честни с теб, няма да бъдеш избран.”

“Не знам нищо за това. Просто знам, че аз съм следващият пастор.”

“Е, не познаваш църквата, както ние я познаваме.”

Казах: “Да, но познавам Исус. И познавам Духа на Бога. Знаем какво Той ми каза.”

След като проповядвах там за пръв път, разбрах защо Бог се задвижи по толкова зрелищен начин. Всяка дума, която изговорих, рикошира обратно към мен, както гумена топка се удря в стената и се връща. Беше трудно.

Помислих, че ще проповядвам само веднъж, но те бяха уредили да проповядвам няколко вечери. Всяка вечер аз, жена ми и децата ми трябваше да се местим на различно място за през нощта. Една вечер бяхме в къщата на един дякон, а другата вечер бяхме в къщата на друг дякон.

Един дякон ни каза: “Ако останете при мен през цялото време, някои от другите членове на църквата ще завидят и ще помислят, че аз съм за вас, и вероятно ще гласуват против вас.”

Държахме всичките си неща в колата и всяка вечер вадехме само необходимото за деня. И всяка вечер, когато си лягахме, казвах на съпругата си: “Ако Бог не ми бе говорил толкова ясно, щях просто да стана, да взема децата, да седна в колата и да напусна, без да казвам и дума на някого.”

Моята плът толкова отчаяно искаше да напусне. Умът ми искаше да напусне. Но духът ми ме държеше стабилен, понеже Бог ми бе говорил по толкова зрелищен начин.

Те проведоха изборите. Получих всички гласове. Всички казаха: “Това е най-великото чудо на века – някой да получи толкова гласове в тази църква.”

През цялото време знаех, че ще ги получа. Духът на Бога ми бе казал, че ще ги получа.

Глава 20

Да съдиш чрез Словото

Изпитвайте всичко...

1 Солунци 5:21

Винаги помни това: Библията учи, че Духът на Бога и Словото на Бога са в съгласие. Всичко, което Духът на Бога ти каже, ще бъде успоредно със Словото.

Хората са чували “гласове” и са получавали всякакви видове “откровения”, каквито можеш да си представяш. Някоя хора винаги твърдят, че чуват глас.

Ти можеш и трябва да изпитваш всичко това. Можеш да изпитваш дали духовни преживявания са правилни или не, като просто ги съдиш според Словото.

Преди няколко години проповядвах в Калифорния. Една жена, която бе поканила у дома си пастора, жена му и мен за обяд каза: Брат Хегин, искам да ти кажа какво ми каза Господ. Искам да ти дам моето *откровение*.”

Преди да си отвори устата, усетих чрез вътрешното свидетелство в духа ми, че нещо не е наред. Но тя настоя и аз се съгласих да я изслушам. Беше ни нахранила в красивия си дом и сега искаше да ми даде това “откровение”. Започна да разказва и говори около десет минути, преди да я спра. Просто не можех да се сдържа повече.

“Моля те – казах, – почакай малко. Там на масата до стола има Библия. Вземи я и я отвори на...” Дадох ѝ глава и стих в Новия Завет. “Прочети това.”

Тя го прочете. Тогава ѝ дадох друг стих от Писанието. Тя го прочете. Насочих я към няколко стиха. Всичко, което тя прочете, противоречеше на това, което беше казала.

Казах: “Виждаш, не мога да приема това, което казваш. Не е успоредно с тази Книга. Затова не може да бъде от Духа на Бога.”

“Но, брат Хегин, аз се молех на олтара.”

Казах: “Не ме интересува. Може да си се молила на покрива на църквата, но то си остава неправилно. Не е успоредно със Словото.”

“Да, но аз знам, че Бог ми гадеш това.”

Казах: “Не. Не ти го е дал. Това е Неговото Слово, а това, което ти казваш, е в абсолютно противоречие с това, което Словото на Бога казва. Можеш ли да ми гадеш някакъв стих, който да потвърди това, което казваш?”

“Не. Но знам, че чух този глас да ми говори.”

“Току-що ти дадох пет стиха. Ако бях помислил още малко, щях да ти дам още двадесет, които противоречат на това, което казваш.”

“Е, да – каза тя, – Библията или не, аз знам, че Бог ми говори, и ще отстоявам това.”

Когато си тръгнахме, пасторът ми каза: “Не исках да ти казвам нищо предварително, но тази скъпа жена беше добър светия на Бога, огнена за Господ. Беше благословение за църквата. Сега е изгонена от всяка църква на пълното евангелие в града, защото натрапва това *откровение* на всеки.”

Не се предполага да търсим гласове.

Не трябва да следваме гласове.

Трябва да следваме Словото на Бог.

През лятото на 1954 проповядвах в една църква в Орегон. В края на едно от първите събрания полагах ръце на хората, които стояха на дългата молитвена редица. Преди да им послужа, питах всеки един от тях за какво са излезли напред. Когато стигнах до една жена, съпругът ѝ, който я държеше за ръката, каза: “Дойдохме за изцелението на жена ми.” Каза ми, че има психично заболяване.

Не знаех, че тази жена е бивша учителка от неделното училище в тази църква, нито че съпругът ѝ е дякон в църквата.

Но когато ѝ положих ръце, за секунда разбрах всичко за тази ситуация, все едно премина пред мен като на телеви-

зионен екран. Знаех го чрез духовната дарба слово на знание (1 Коринтяни 12:8). Видях жената на едно голямо събрание в палатка в един от най-големите градове на Орегон. Видях я да седи в събранието от хиляди хора. Тя чу евангелизатора да казва как Бог му е говорил с глас, който може да бъде чут, и го е призвал в служение.

Не се съмнявам в това. Но тази жена е пропуснала да осъзнае, че този евангелизатор не е искал от Бога да му говори по този начин. Бог го е направил по Свой избор. Ние нямаме право да се стремим Бог да ни говори с глас, който може да бъде чут. Ако Бог ни беше казал в Словото, че ще прави това, то всички щяхме да имаме правото да го изискваме. Този евангелизатор дори не е очаквал Бог да му говори по този специален начин – но ако Бог иска да го направи, Той може. Бог е видял, че е подходящо да говори по този начин в този случай.

Когато тази жена чула евангелизатора да казва това, все още била добре психически. Но тогава започнала да търси Бог да ѝ говори с глас, който може да бъде чут – и дяволът ѝ услужил. Тя започнала да чува гласове. Те я подлудили. Сега беше готова втори път да отиде в клиника.

Видях и това в духа: съпругът ѝ я беше забел при същия евангелизатор за освобождение. Тя не получила освобождение. Съпругът ѝ обвинил евангелизатора. След това я забел при друг евангелизатор. Пак не била освободена. Съпругът ѝ се разгневил и на този евангелизатор. Знаех, че тя няма да бъде освободена, ако аз ѝ положа ръце, и след това съпругът ѝ ще се ядоса и на мен. Така че си свалих ръката от нея.

Казах на мъжа: “Заведи съпругата си в офиса на пастора. Чакайте там. Когато свърша с тази редица, ще говоря с вас.”

След като свършихме с молитвената редица, пасторът и аз отидохме в офиса.

“Преди всичко – казах на това семейство, – никога преди не съм бил в Орегон. Никога преди не съм ви виждал. Дори не знам дали и пасторът ви познава.”

Пасторът каза: "Той е един от нашите дякони."

"Добре – казах аз, – пасторът ще ви каже, че не ми е казвал нищо."

Тогава разказах какво бях видял.

Дяконът каза: "Това е точно така."

"Е – казах аз, – ще ти кажа защо не послужих на съпругата ти. Видяш ли, тя иска да чува тези гласове."

Тогава казах: "Тя не е толкова зле психически, че да не разбира какво ѝ казвам."

Тя проговори: "Знам точно какво казваш."

Казах: "Сестра, няма да бъдеш освободена, докато не пожелаеш да бъдеш освободена. Докато харесваш това състояние, докато желаеш да чуваш тези гласове, ще ги чуваш."

Тя каза: "Аз искам да ги чувам."

Докато един грешник желае да живее в грях, Бог ще му позволи да живее в грях. Но ако той поиска да се промени, Бог ще го срещне и освободи.

И дори един човек да е християнин, това не означава, че той губи своето право на свободен избор. Той не става робот – машина, на която Бог натиска бутон и тя автоматично прави това, което Бог желае. Той все още си остава със свободна воля. Докато човек желае нещата такива, каквито са, те ще останат така. Но ако той иска да сътрудничи с Бог, може да му се помогне.

Тази жена каза: "Аз искам нещата да са така."

Казах: "Разбрах това в момента, в който те докоснах. Това е причината да не ти послужа. Докато искаш нещата да са по този начин, ще бъде така."

НЕ ТЪРСЕТЕ ГЛАСОВЕ!

1 КОРИНТИЯНИ 14:10

10 Има, може да се каже, толкова видове гласове на света; и ни един от тях не е без значение.

Не трябва да приемаме нищо, без да го изпитаме в свет-

лината на Словото на Бога.

Развам се, че достатъчно рано научих някои от тези неща в живота. Споменах, че получих изцелението си като младеж просто като действах според Марк 11:23 и 24.

Бях роден с деформирано сърце. Никога не тичах и не играех като другите деца. Бях прикован на легло четири месеца преди шестнадесетия си рожден ден. Тялото ми бе напълно парализирано. Слабеех, докато не станах само 40 кг.

Един ден попитах петия поред лекар, който ме лекуваше: "Има ли нещо нередно със зрението ми или с кръвта ми? Когато д-р Матис взе кръв от пръста ми, тя не изглеждаше червена."

Той каза: "Ще ти кажа истината, синко. И ще ти я обясня с прости думи. Белите ти кръвни телца изяждат червените кръвни телца по-бързо, отколкото можеш да ги възстановиш, и ние, по медицински, не можем да направим нищо за това. Дори ако сърцето ти не беше в таква състояние и ти не бе парализиран, само тази болест на кръвта би била достатъчно фатална."

Не знаех нищо за божествено изцеление. Не познавах никой в целия свят, който да вярва в божествено изцеление. Когато го открих в Библията, помислих, че съм открил нещо, за което никой друг не знае. Аз действах според Божието Слово и бях изцелен.

Членовете на семейството ми бяха това, което ние наричаме *номинални* християни. Буквално казано, те бяха бебета християни. Бяха спасени, но нямаха последващо поучение. Нямаха знание от Божието Слово за изцеление. (Нашата църква поучаваше, че Бог може да изцели, ако *поиска*. Други поучаваха не само че Той не *иска* да изцелява, а и че не *може* да изцелява.) Така че, когато започнах да виждам някои неща в Библията и когато започнах да говоря на семейството си за това, те ме обезкуражаваха. Имах достатъчно разум да остана с Библията и да пазя тези неща за себе си.

В стаята нямаше никой, когато приех изцелението си. Бях

ставал и се бях разхождал из стаята няколко гена, преди да кажа на майка: "Моля те, донеси ми чифт обувки и чорапи, белъо, панталони и риза (16 месеца носех само пижама). Сутринта ще стана и ще дойда на масата за закуска."

"О, сине, знаеш ли какво правиш?"

Отне ми 45 минути да я убедя да ми приготви тези грехи.

Ние живеехме заедно с моите баба и дядо по майчина линия и аз помолех майка ми да не казва на останалите от семейството.

За твоя информация. Дядо ставаше рано и сядаше на люлеещия се стол на верандата. Щом чуехме този стол да скърца, когато той се изправяше и тръгваше към задната част на къщата, където беше трапезарията, не беше необходимо да поглеждаме часовника. Знаехме, че е 7.30. Дядо се движеше по график. Ако погледнехме часовника, и той не показваше 7.30, беше по-добре да го сверим. Беше 7.30.

Моята спалня беше в предната част на къщата. В 7.30 тази августовска сутрин аз чух люлеещият се стол да изскърца. Чух стъпките на дядо, когато отиваше към задната част на къщата. Вече бях напълно облечен и седях на стол в стаята си. Дадох им време да седнат на масата. Тогава излязох от стаята си, минах през другата спалня и влязох в трапезарията.

Те не очакваха това. Дядо, човек на малкото гуми, погледна и каза: "Мъртвият възкръсна ли? Лазар възкръсна ли?"

Казах: "Да, Господ ме възкреси."

Тогава той ме помоли да кажа благословието. Молих се. Ядохме. Невероятно е колко бързо можеш да ядеш, ако не говориш много. На масата, в присъствието на дядо, не можеше да говориш – особено младите. За 15 минути бяхме свършили.

Върнах се в стаята си. Беше осем без десет. Знаех, че майка ще влезе в 8, за да оправи леглото ми. Обикновено аз бях в него и тя ме къпеше. Само два гена преди това, в деня, в който бях изцелен, тя ме беше изкъпала. Бях безпомощен. Този

четвъртък сутрин, макар че сърцето ми да биеше нормално, се почувствах слаб от всичко, което бях извършил и което ми струваше толкова много енергия.

Помислих си: *“Ще легна в леглото и ще си почина, докато мама дойде да почисти стаята. Тогава ще изляза и ще поседа с дядо на юлеещия се стол.”* Бях решил да отида в града около 10 часа.

Загрямах и спях 10 минути. В 8 часа изведнъж бях напълно буден. Помислих, че мама е в стаята. В стаята имаше някой. Не го виждах, но чух гласа му – за мен той можеше да се чуе.

Гласът говореше бавно, монотонно и дори цитираше писанието. Той каза: **“И КАКЪВ Е ЖИВОТЪТ ТИ? ТОЙ Е ПАРА, КОЯТО СЕ ПОЯВЯВА ЗА МАЛКО И СЛЕД ТОВА ИЗЧЕЗВА.”**

Имаше пауза.

След това гласът каза: **“ДНЕС СЪС СИГУРНОСТ ЩЕ УМРЕШ.”**

Не всеки глас е Бог. Първият глас, който бях чул, беше дяволът, но тогава не го разпознах. Помислих, че Бог е там, в стаята.

Седнах в леглото. Мислите нахлуха в ума ми по-бързо, отколкото летят куршумите. Знаех, че Яков казва: *“Що е животът ви? Защото вие сте пара, която се явява и после изчезва”* (Яков 4:14). Знаех, че това е стих. Знаех, че Господ каза на Исая да каже на Езекия: *“Нареди за дома си, понеже ще умреш и няма да живееш”* (Исая 38:1).

През първите шест месеца, в които бях прикован на легло, преди да науча за божественото изцеление, аз се молах по единствения начин, който разбирах. Лекарите бяха казали, че трябва да умра, и аз го бях приел, така че се молах: *“Господи, само ми кажи предварително, за да мога да се сбогувам с всички.”*

Когато чух този дух да ми говори, си помислих: *“Бог се задвижи по този свръхестествен начин, за да ти покаже, че ще умреш, за да имаш време да се сбогуваш с всички. Божественото изцеление е правилно. Ти беше изцелен. (Дяволът не можеше да спори по въпроса. Вече имах Слово за това.) Твоето семейство знае,*

че си бил изцелен. Те могат да видят това. Но помни, че Библията казва: "За човека е определено веднъж да умре." И твоето определено време дойде. Днес ще умреш."

Станах от леглото, минах на пръсти през стаята (мислех, че самият Бог е в стаята.) и седнах на стола до прозореца. Там чаках да умра от около 8.30 сутринта до 2.30 следобед.

Около 2.30, докато все още седях на този стол, някъде отвътре в мен се надигнаха и изплуваха някои гуми. Тогава не знаех това, което знам сега. Но бях роден от Духа. Святият Дух беше в моя дух. И Той е Този, който написа Библията. Святи хора от миналото са писали, задвижени от Духа на Бога. Святият Дух знае какво има в тази книга. Понеже Той беше в мен, моят дух знаеше някои неща, които Святият Дух знае.

И така тези гуми дойдоха до ума ми, носещи се някъде отвътре в мен: *"Ще го наситя с дългоденствие и ще му покажа спасението, което върши."*

Аз не ги послушах. Оставих ги да се отдалечат от мен. Все още седях, чакайки да умра.

Втори път тези гуми дойдоха в ума ми, носейки се отвътре в мен: *"Ще го наситя с дългоденствие и ще му покажа спасението, което върши."*

Улових ги и няколко пъти ги превъртях в ума си. След това си помислих: *"Да, но Бог се задвижи по този свръхестествен начин, за да ми каже, че днес ще умра."* Когато поставих мислите си върху това, тези гуми изчезнаха.

Трети път, докато седях там, тези гуми дойдоха в ума ми, носейки се отвътре в мен: *"Ще го наситя с дългоденствие и ще му покажа спасението, което върши."*

За момент ги улових и ги повторих само в ума си. След това прошепнах: *"Да, но Бог се задвижи по този свръхестествен начин, за да ми каже, че ще умра"*. Отново се замислих за това и пропуснах всичко.

Четвърти път, малко по-властно, Святият Дух на Бога говори. Подскочих. Помислих, че някой се е промъкнал зад мен. Гласът на Духа на Бога каза: *"Ще го наситя с дългоденствие и*

ще му покажа спасението, което върши.”

Казах: “Кой каза това?” Имах предвид: “Кой е в тази стая и ми говори?”

Но гласът отговори и каза: “Псалм 91.”

Библията ми беше на земята под стола, в който бях седял цял ден. Дори не бях я погледнал. Взех я и отворих на Псалм 91. Когато стигнах до края, разбира се, там се казваше: “*Ще го наситя с дългоденствие и ще му покажа спасението, което върши*” (ст. 16).

Но мислиш ли, че дяволът ще се предаде толкова лесно? О, не. Друг глас – изглеждаше все едно нещо седеше на рамото ми – каза в естественото ми ухо и ум: “Да, но това е в Стария Завет. Това е за евреите. Това не е за църквата.”

Седнах и помислих за момент. Тогава казах: “Знам какво ще направя. Ако мога да намеря нещо като това в Новия Завет, ще разбера, че принадлежи на мен и на църквата.”

Започнах с Псалм 91. Една препратка на “дългоденствие” ме заведе до Притчи. Тогава Словото започна да ме просветлява. В Притчи започнах да разбирам, че първият глас, който чух, не можеше да бъде гласът на Бога.

Гласът беше цитирал Евреи 9:27 “*И тъй като е определено на човеците веднъж да умрат, а след това наставя съд...*”, но го беше тълкувал по погрешен начин. Тъй като дяволът знаеше, че може да ме излъже, беше казал: “Всеки има определено време да умре.” Чуваш хората да казват това през цялото време. Дори новородени, изпълнени с Духа християни казват: “Когато дойде времето ти, ще умреш.” Това не е истина. Нямах определено време, в което да умреш.

В книгата Притчи прочетох отново и отново, че ако правиш определени неща, дните ти ще бъдат съкратени. Но ако правиш други неща, ще ти се прибави дългоденствие. Знаех, че Божието Слово е истина. Знаех, че макар този глас да беше взел един стих от главата и да ми го беше дал, това не можеше да е Бог, защото не беше в съответствие с останалата част от Словото на Бога.

Продължих да минавам през препратките. Това ме доведе до Новия Завет. Стигнах до Ефесяни 6:1-3. И тогава до Първо и Второ послание на Петър. Открих, че Петър и Павел цитираха Стария Завет относно дълголетие (1 Петър 3:8-12; 2 Петър 1:3).

Скочих от този стол с Библията в едната ми ръка. Свих другата в юмрук, изричах с крак и казах: "Дяволе, излез от тук. Ти беше този, който ми говореше. Ти ми говори с този свръхестествен глас. Искам да знаеш, че няма да умра днес! Няма да умра и утре! Няма да умра и следващата седмица! Няма да умра и следващия месец! Няма да умра и следващата година! Няма да умра и през следващите 5 години! Няма да умра и през следващите 10 години! Няма да умра и през следващите 15 години! Няма да умра и през следващите 20 години! Няма да умра и през следващите 25 години! Няма да умра и през следващите 30 години! Няма да умра и през следващите 40 години! Няма да умра и през следващите 50 години! Няма да умра и през следващите 55 години!

Божието Слово казва: Ще те *наситя* (задоволя – превод от английски) с дългоденствие" (Псалми 91:16). Аз ще живея, докато бъда задоволен!

Глава 21

Моят дух, плътта или Святият Дух

Духът на човека е светилото на Господа...

Притчи 20:27

Някой може да попита: "Как мога да разбера дали моят собствен дух или Святият Дух ми казва нещо?"

Духът на човека е светилото на Господа.

"Но може да съм си просто аз, който искам да направя нещо."

Дефинирай термините си. Ако с "аз" имаш предвид плътта, разбира се, че не може винаги да се покоряваш на плътта. Но ако с "аз" имаш предвид вътрешния човек, истинския ти, тогава е добре да се покоряваш на вътрешния човек. Давай и направи това, което искаш да направиш.

Ако духът ти е ново създание в Христос Исус и ако старите неща са преминали и всичко е станало ново, ако в твоя дух има от естеството и живота на Бога и Святия Дух е в него, ако твоят дух е в общение с Бога, той няма да ти каже да направиш нещо, което не е правилно. Ако си изпълнен с Духа християнин, твоят вътрешен човек има Святия Дух в Неговата пълнота – не в някаква мярка, а в пълнотата Му – и Той е направил дома Си в него.

Не вътрешният човек на християнина е този, който иска да греши, а външният човек. Трябва да бъдеш способен да различиш дали плътта ти иска да направи нещо или духът ти. Ето един стих, който е бил пъзел за много хора:

1 ЙОАН 3:9

9 Никой, който е роден от Бога, не върши грях, защото неговият зародиш пребъдва в Него; и не може да съгрешава, защото е роден от Бога.

Тук се говори за вътрешния човек. Физически ние сме роде-

ни от човешки родители и сме част от тяхното естество. Духовно сме родени от Бога и участваме в Неговото естество. Божието естество не е естеството, което греша.

Като християнин съм се провалял много пъти. Но вътрешният ми човек не е съгрешавал. Той дори и не се е съгласявал с мен, когато съм съгрешавал. Той се е опитвал да ме накара да не го правя. Сърцето ми е плакало заради това, че съм съгрешавал. Позволявал съм на плътта да господства и съм се провалял, но духът ми никога не се е съгласявал с това. Божието семе е в духа ми, не в плътта ми.

Ако прогълтаваш да позволяваш на плътта да доминира, ще прогълтиш да греша. Ако прогълтаваш да позволяваш на естествения ти ум да господства над теб и ако не обновиш ума си със Словото, ще прогълтиш да се проваляш.

Затова Павел писа до новородените, изпълнени с Духа християни в Рим и им каза да правят две неща: Първо, да представят телата си и, второ, да обновяват ума си със Словото (Римляни 12:1,2).

Докато умът ти не бъде обновен чрез Словото на Бога, плътта ти и необновеният ти ум ще господстват над твоя дух. Това ще те държи бебе християнин – плътски християнин.

Павел каза на църквата в Коринт: *“И аз, братя, не можах да говоря на вас като на духовни, но като на плътски, като на младенци в Христа”* (1 Коринтяни 3:1).

“Защото сте плътски...” каза той (ст. 3). Един превод казва: *“Защото все още сте управлявани от тялото.”*

Тогава той им каза: *“... и живеете като хора”* (ст. 3). Друг превод казва: *“Живеете като същински хора.”* Какво имаше той предвид? Имаше предвид, че те живееха и вършеха нещата, точно както спасените хора ги вършат.

Когато обновиш ума си със Словото, тогава умът ти ще застане на страната на духа ти вместо на страната на тялото. И те двете – духът и умът ти – ще контролират тялото ти.

Духът ми няма да ми каже нещо нередно. В него са естеството на Бога, любовта на Бога и Духът на Бога.

2 ПЕТЪР 1:4

4 ... чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество...

Ние биваме родени от Бога. След това се храним със Словото на Бога. Правейки това, ние участваме в божественото естество, Божието естество. Ако в нас е божественото естество, духът ни няма да ни кара да правим нещо нередно.

Каквото и да ти каже духът ти, ще бъде правилно.

Глава 22

Виждам

Но като беше се минало много време и плаването беше вече опасно, защото и постът беше вече минал, Павел ги съветваше, казвайки им: Господа, виждам (възприемам, схващам – превод от английски), че плаването ще бъде придружено с повреда и голяма пагуба не само на товара и на кораба, но и на живота ни.

Деяния 27:9,10

Павел каза: “Виждам...” Той не каза: “Имам откровение.” Не каза: “Господ ми каза.” Той каза: “Виждам.”

Как го видя?

Чрез вътрешното свидетелство. Той не го видя с ума си. Не го видя физически. Той имаше това свидетелство в духа си.

Едно седемчленно семейство излезли да хапнат навън. Не били прекарвали много време в ресторанта, когато бащата изведнъж казал: “Нека си отидем у дома.”

“Защо?”

“Не знам. Просто имам подтик, виждаме, че трябва да го направим.”

Втурнали се към къщи. Бил започнал пожар. Ако се били забавили, всичко щяло да изгори. Но вътрешното свидетелство ги предупредило навреме.

Ако домът им беше изгорял, някой можеше да каже: “Бог направи това. Имал е някаква цел.”

Не, ние сме пропуснали нещата, защото не сме се вслушали във вътрешното, в духа си. Не сме се концентрирали върху духа си.

Никъде в Библията не можеш да намериш Бог да върши тези неща, за да научи хората Си на нещо. Ако хората на кораба бяха послушали Павел, можеха да спасят кораба и стока-

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

та. Но те изгубиха всичко и почти изгубиха живота си. Щяха да изгубят и живота си, ако не бяха започнали да слушат Павел.

Бог не ни е враг! Той се опитва да ни помогне! Той не работи срещу нас! Той работи за нас!

Когато станем по-концентрирани върху Духа, ще можем да се научим как по-добре да си сътрудничим с Него.

Помни, че главният начин, по който Бог води децата Си, е чрез вътрешното свидетелство.

Глава 23

Зрелищно водителство

Затова, царю Агрипо, не бях непокорен на небесното видение.

Деяния 26:19

Бог ни води днес, точно както водеше първите християни. Словото Му работи сега, точно както работеше тогава. Не се е променило. Духът на Бога не се е променил. Бог не се променя.

Нямаше една църква за ранните християни тогава, а друга църква – за нас сега. Грешим, ако мислим така. Ние сме в същата ера, в която бяха и те – ерата на църквата. Ние сме в същата църква. Имаме същия Свят Дух. Но ни изглежда, че те са имали много неща, които ние днес нямаме. Не е така.

“Понеже тези, които са водени от Духа на Бога, са синове на Бога” (Римляни 8:14). Днес има синове на Бога. И Светият Дух все още води синовете на Бога.

Ще погледнем в Деяния на апостолите и навсякъде другаде в Библията, за да видим как Духът на Бога водеше хората. Понякога хората получаваха водителство чрез видение. Други получаваха водителство чрез ангел, който им се явяваше и им казваше какво да направят.

Но такъв феномен не се случваше всеки ден в живота на тези хора. Такива неща се случваха най-много веднъж или два пъти в живота им. Така че това не са обикновените начини, по които Бог води. Ние оставаме с впечатлението, че всеки ден ангел се явяваше на някого и му казваше нещо. Това не е така.

Твърде много пъти, когато Бог се опитва да свидетелства заедно с нашия дух, стремейки се да ни води по начина, който той даде в Словото Си, ние не слушаме, защото искаме нещо като видение или появяване на ангел.

Нямаме право да търсим видение. Нямаме право да искаме ангел. Няма стихове, които да казват, че трябва да го правим. Ние имаме правото да изискваме това, което Библията обещава. Ако Бог иска да изпрати ангел, добре. Ако иска да даде видение, добре.

Като млад служител правех същите неща, които повечето християни са правили в бебешката възраст на християнството си. Чувах хората да говорят за ангели и видения и се молех нещо такова да ми се случи. Това никога не стана.

Тogaва помъдрях духовно и не очаквах то да се случи. Не се молех да се случи. Не го очаквах. Но един ден през 1949 се молех в последната църква, която пастирувах. Бях се затворил в църквата, за да чакам Бога, защото имах свидетелство в духа си, че трябва да го направя. Togaва Святият Дух – не моят дух – ми говори.

Преди да ти кажа какво ми каза, погледни заедно с мен следващия пасаж от писанието и виж как Петър видя видение и след това беше воден от гласа на Божия Дух:

ДЕЯНИЯ 10:9-11

9 А на утрешния ден, когато те пътуваха и приближаваха до града, около шестия час, Петър се качи на къщния покрив да се помоли.

10 И като огладня, поиска да яде; но докато приготвяха, той дойде в изстъпление,

11 И видя небето отворено и някакъв съд, като голяма плащаница, да слиза, спускан за четирите ъгъла към земята.

Чрез видение Бог показва на Петър, че ще доведе езичниците. Сега ще прескочим до стих 19:

ДЕЯНИЯ 10:19,20

19 И докато Петър още размишляваше за видението, духът му рече: Ето, трима човека те търсят.

20 Стани, слез, та иди с тях; и никак не се съмнявай, защото Аз съм ги изпратил.

Това бяха трима мъже от дома на Корнилий. След като Петър отиде в дома на Корнилий в Кесария и проповядва на тези езичници, той отиде в Ерусалим, където Библията казва, че "... ония, които бяха от обрязаните, се препираха с него" (Деяния 11:2). В Деяния, глава 11 Петър повтаря това, което му се бе случило в Деяния, глава 10.

ДЕЯНИЯ 11: 11,12

11 И, ето, в същия час трима човека, изпратени от Кесария до мене, пристигнаха пред къщата, в която бяхме.
12 И ДУХЪТ МИ КАЗА ДА ОТИДА с тях, без да се съмнявам в нищо (превод от английски)...

Святият Дух говори на Петър. Може Петър да се е огледал, за да види кой му говори. Не знам. Но той знаеше, че Духът на Бога му казва да отиде.

Духът говори на мен, когато чаках в сградата на моята църква. Святият Дух каза: "Ще те забеда в откровения и видения."

Моментално откровения, успоредни със Словото – не говоря за нещо, което не е успоредно със Словото – започнаха да идват. След това през 1950 започнаха да идват видения. Самият Исус ми се яви и говори с мен в различни случаи. Имаше и други видения.

Глава 24

Духът ми каза да отида

А в Антиохийската църква имаше пророци и учители: Варнава, Симеон, наречен Нигер, киринеецът Луций, Манаин, който беше възпитан заедно с четверовластника Ирод, и Савел. И като служеха на Господа и постеха, СВЯТИЯТ ДУХ КАЗА: Отделете ми Варнава и Савел за работата, на която съм ги призовал.

Деяния 13:1,2

Святият Дух каза. На първо място би било интересно да забележим при какви условия Святият Дух каза нещо. *“Като служеха на Господа и постеха, Святият Дух каза...”*

Уверен съм, че трябва да имаме богослужения, в които да служим на Господа. Твърде често служим само един на друг. Библейските поучения са нещо добро. Нуждаем се от тях. Специалното пеене е нещо добро. Но твърде често ние не пеем на Господа. Пеем на събранието. Нека да имаме богослужения, на които служим на Господа, в които Го чакаме. В такава атмосфера Святият Дух може да ни говори.

Това беше група от петима служители. Не знам как Святият Дух им говори. Може някой от пророците да го е изговорил. Но съм сигурен за това – те всички чуха и се съгласиха, че Святият Дух говори.

Святият Дух каза: *“Отделете ми Варнава и Савел за работата, на която съм ги призовал”* (Деяния 13:2).

Петър каза: *“... Духът ми каза да отида...”* (Деяния 11:12).

След като бях в служение от много години, смъртта дойде и се вкопчи в тялото ми. Разбирам, когато смъртта дойде. Два пъти съм бил мъртъв и съм се връщал. Знам какво е усещането. Всъщност когато започнах да падам в ръцете на смъртта, Духът на Бога дойде при мен и ме издигна.

Чух един Глас да ми говори. За мен той можеше да бъде

чут. Вярвам, че беше Исус. Знам, че Святият Дух ми говореше. Вече обсъдихме как Святият Дух не говори от Себе Си, но говори, каквото чуе. И така Святият Дух чу Исус или Бог да казват това и го повтори.

Звучеше като мъжки глас, който каза: "Няма да умреш, а ще живееш. Искам да отидеш и да научиш моите хора на вяра. Аз те учих на вяра чрез Моето Слово. Позволих ти да минеш през някои опитности. Научил си за вярата и от Моето Слово, и от опитност. Сега отиди и научи хората Ми на това, на което съм научил теб. Отиди и научи хората Ми на вяра."

В момента, в който гласът спря да говори, бях съвършено добре.

Старал съм се да бъда покорен на този небесен Глас. Това е причината толкова много да поучавам за вяра – това се предполага да правя.

Ще се върна отново към момента, в който Исус ми се яви през 1959 г. в Ел Пасо, Тексас. По време на видението Той ми каза: "Отиди и научи Моите хора как да бъдат водени от Моя Дух." Бях муген за това. Но отсега нататък ще поучавам повече. Това е причината да напиша тази книга.

Глава 25

Водителство чрез пророчества

Следвайте любовта; но копнейте и за духовните дарби, а особено за дарбата да пророкувате.

1 Коринтяни 14:1

Всички апостоли ли са? Всички пророци ли са? Всички учители ли са? Всички вършат ли велики дела?

1 Коринтяни 12:29

Докато се сбогуваше със стареите на църквата в Ефес, Павел каза: *“И сега, ето, аз, заставен духом, отивам в Ерусалим, без да зная какво ще ме сполети там, освен че Святият Дух ми свидетелства във всеки град, казвайки, че връзвания и скърби ме очакват”* (Деяния 20:22,23).

След това, в глава 21, докато пътува, Павел пристига в Тур, където корабът трябва да бъде разтоварен. Лука, писателят на Деяния, беше с Павел. Той написа: *“И като издирихме учениците, преседяхме там седем дена; и те чрез Духа казваха на Павел да не стъпва в Ерусалим”* (ст. 4).

Павел продължи пътуването си:

ДЕЯНИЯ 21:8-14

8 А на утрешния ден тръгнахме и стигнахме в Кесария; и влязохме в къщата на благовестителя Филип, който бе един от седмината дякони, и останахме у него.

9 А той имаше четири дъщери девици, които пророкуваха.

10 И след като бяхме преседяли там много дни, един пророк на име Агаб слезе от Юдея.

11 И като дойде при нас, взе Павловия пояс, та си върза нозете и ръцете, и рече: Ето що казва Святият Дух: Така юдеите в Ерусалим ще вържат човека, чийто е моя пояс, и ще го предадат в ръцете на езичниците.

12 И като чухме това, и ние, и тамошните го молихме да не възлиза в Ерусалим.

13 Тогава Павел отговори: Що правите вие, като плачете, та ми съкрушавате сърцето? Защото аз съм готов не само да бъда вързан, но и да умра в Ерусалим за името на Господ Исус.

14 И понеже той беше неумолим, ние млъкнахме и рекохме: Да бъде Господната воля.

Някои хора си мислят, че Павел е пропуснал нещата. Но когато Павел отиде в Ерусалим и беше арестуван, през нощта Исус застана пред него. Той му се яви във видение. Той не смърри Павел. Исус не каза на Павел, че е пропуснал нещата. Той каза: "... Держай, защото както си свидетелствал за Мене в Ерусалим, така трябва да свидетелстваш и в Рим" (Деяния 23:11).

Не, Павел не пропусна нищо. Това, което Бог правеше, бе да приготви Павел за нещата, които предстояха.

Забележете, че тук оперират две различни неща: (1) дарбата пророкуване, (2) служението на пророка. Те са различни. Те не са едно и също нещо. Грешка е да се объркват двете, но това се случва често.

Фактът, че някой пророкува, не го прави пророк. Словото на Бог ясно поучава, че всички трябва да желаят да пророкуват (1 Коринтяни 14:1). Но ако да пророкуваш те правеше пророк, щеше да изглежда, че Господ казва всички да желаят да бъдат пророци. Но Павел попита: "Всички апостоли ли са? Всички пророци ли са?..." (1 Коринтяни 12:29). Отговорът е не. Тъй като не може всички да бъдат пророци, Бог не би ни казал да търсим нещо, което не можем да имаме.

Семплата дарба пророкуване е да говориш на хората за назидание, увещание и утеха (1 Коринтяни 14:3). Пророкуването е свръхестествен изказ на познат език – твоя език. (Говоренето на езици е свръхестествен изказ на непознат език – език, който ти не познаваш.) Пророкуването може да бъде използвано в молитва, както и езиците.

Понякога, когато пророкуваш, изглежда, като че сте два-

ма. На мен ми изглежда все едно съм застанал до себе си. То идва от вътрешния ми човек, където е Духът на Бога, чието пророкуване е изобилно. Аз слушам с естествените си уши, за да чуя какво Той е казал.

Служението на пророка

Има и служение пророк. Без да влизаме в детайли, ще докоснем малко служението на пророка, що се отнася до водителството. За да бъде някой пророк, той трябва да стои в този кабинет и да оперира в него. И други духовни дарби освен пророкуване трябва да оперират в това служение. Както казахме, семплата дарба пророкуване е говорене на хората за назидание, увещание и утеха. В семплата дарба пророкуване няма *предвиждане* – никаква форма на предсказване. Но в служението на пророка има предвиждане и предсказване. Един пророк оперира в дарбите на откровение (слово на мъдрост, слово на знание и/или разпознаване на духовете) заедно с пророкуване.

Важно е да осъзнаем, че с духовните неща може да се злоупотребя, както и с естествените. Някои хора не са осъзнали това. Те си мислят, че само защото нещо е духовно, то е свършено – че с него не може да бъде злоупотребено.

Познавам хора, които някога бяха богати, а сега са банкрутирвали поради това, че са слушали някой, който им е пророкувал как да инвестират парите си.

Спомням си един скъпоценен човек, който бе на едно от събранията ми. Аз знаех кой е той, но не го познавах наистина. Не знаех, че никога не сключва сделка, без да се обади на т. нар. "пророк", който да му пророкува какво да направи.

Казах му: "Наистина се вълнувам, че трябва да ти кажа това. Ти ще изгубиш всичко, което имаш, и ще банкрутираш, ако продължиш да слушаш този, който те съветва."

Той не послуша. Горкият човек. Той беше много богат, но изгуби дома си и всичко, което имаше. Виждал съм това да се случва не само веднъж, а много пъти.

Виждал съм служители, които за изгубили служенията си поради погрешни пророчества.

Трябва да съдиш пророчествата според Божието Слово. Ако едно пророчество не е успоредно със Словото на Бога, то не е правилно.

Второ, трябва да изпитваш личните пророчества чрез това, което имаш в собствения си дух. Ако нямаш нещо в твоя дух, не приемай лично пророчество.

Много години съм пътувал интензивно в служението. Навсякъде, където отивам, винаги има някой, който има "слово" от Господ за мен – понякога две или три. През всички тези години едно или две от тях са били правилни.

Не изграждай живота си на основата на пророчества. Не позволявай животът ти да бъде ръководен чрез пророчества. Изгради живота си на основата на Словото! Нека другите неща бъдат на второ място. Сложи Словото на Бога на първо място!

Понякога хората казват: "Е, ако Бог прави това, то трябва да е правилно."

Трябва да осъзнаеш, че не точно Бог прави това. Хора прокуват под вдъхновението на Духа на Бога. Не всичко, с което човекът е свързан, е свършено. Духът на Бога е свършен. Самите дарби на Духа са свършени. Но те невинаги са свършено изявени, защото се изявяват чрез несвършени съдове. Това е причината пророчествата и езиците с тълкуване да бъдат изпитвани чрез Словото.

1 КОРИНТИЯНИ 14:29,30

29 От пророците нека говорят само двама или трима, а другите да съдят (превод от английски).

30 Ако дойде откровение на някой друг от седящите, първият нека млъква.

"Нека пророците да говорят..." Тук Библията говори за пророците – не за който и да е, който пророкува. Не приемай нещо, само защото го е казал пророк. То трябва да бъде съдено според Библията. Ние не съдим хора. Ние съдим това,

което е било казано.

Забележи стих 30. *“Ако дойде откровение на някой друг (пророк)...”* Пророците имат откровения. Другите може да имат откровения в различни случаи, но пророците имат служение, свързано с това.

1 КОРИНТИЯНИ 14:32

32 и духовете на пророците се покоряват на самите пророци.

Някои казват: “Бог ме накара да направя това. Не можах да се въздържа да не кажа това.” Духовете на пророците се покоряват на самите пророци. Това означава, че човек не е *длъжен* да каже нещо. Нещата идват от духа му, който му се покорява. Дарбите говорене на езици, тълкуване на езици и пророкуване оперират под вдъхновението на Духа. Бог може с помощта на тези методи да ни даде и слово на знание, слово на мъдрост или откровение, в зависимост от какво се нуждаем. Но ние освобождаваме действието на дарбата пророкуване. Ние освобождаваме действието на дарбата говорене на езици и тълкуване. Ние сме тези, които трябва да го изговорят.

Много пъти, когато Духът на Бога се движи, всеки, който може да пророкува, може да го направи – но това не означава, че трябва да го направи. Също така, когато Духът се проявява, всеки, който е използван в дарбата на служение чрез говорене на езици и тълкуване, може да говори – но това не означава, че трябва да го направи. Нека вдъхновението от Духа да го направи – иначе просто си стой там и позволи на Бог да се движи чрез някой друг, който го има.

Преди години провеждах седемдневни събрания в една църква. Всяка вечер по едно и също време, в един и същ момент от събранието, точно когато хората бяха готови да пуснат съдовете за дарение, една жена се изправяше и започваше да говори на езици. Всяка вечер казваше едно и също нещо на ези-

ци. След известно време можеш да повториш с точност това, която тя казваше. Ако никои друг не го тълкуваше, тя го тълкуваше. Все едно някой изливаше кофа студена вода над събранието. Това умъртвяваше събранието.

Една неделя сутрин пасторът трябваше да бъде извън града и ме помоли да поучавам събранието. Свърших, преди да е изтекло уговореното време, което беше нещо необичайно. Един от дяконите каза: "Брат Хегин, мога ли да задам въпрос?"

"Да" – казах аз. Мислех, че ще е нещо във връзка с поучението.

Той каза: "Когато открито пред публика се дават послания на езици с тълкуване, не би ли трябвало те да са за благословение на събранието? Би ли трябвало те да убиват събранието?"

Тази скъпа сестра седеше точно пред мен.

Казах: "Това не е свързано с поучението. Не бих искал сега да се занимавам с тази тема."

Но други, някои от лидерите на църквата, казаха: "Брат Хегин, ние трябва да имаме отговор."

Затова аз казах: "Ако посланието е от Духа, то ще издигне събранието. Няма да го събори."

Тази жена беше достатъчно интелигентна, за да схване нещата. Тя дойде при мен и каза: "Грешала съм, нали?"

Казах: "Да, госпожо, грешите."

Тя каза: "През цялото време си мислех това. Вътре в мен имаше свидетелство, което знаеше това. Но аз исках да бъда изпълвана от Бога. Ще спра с това."

Казах: "Благодаря ти. Ти си истинско благословение за църквата."

Друг можеше да се ядоса и да каже: "Те не позволяват на Бога да се движи."

Понякога хора говорят, както тази жена, без вдъхновението на Духа. Това не отменя факта, че нейните езици бяха реални. Но не оперираха свършено. Бяха употребявани по

погрешен начин.

Аз увещавам хората да бъдат много внимателни с личните свидетелства. Толкова много животи са претърпели катастрофа и са били разрушени поради невнимателно опериране с личните пророчества. Не се омъжвай за някого само защото някой ти е пророкувал, че трябва да го направиш. През годините съм виждал много такива "пророчества". Все още не съм видял обаче такъв брак да проработи. Домове са били разрушавани поради така наречени пророчества.

Също така не влизай в служение, защото някой ти е пророкувал, че трябва да го направиш. Получи си го сам вътре в теб. Тогава, ако някое пророчество потвърди това, което ти вече имаш, това е добре. Когато Исус ми се яви във видение през 1959 г., Той ми каза: "Ако пророчеството потвърждава това, което ти вече имаш, приеми го. Ако не, не го приемай."

Святият Дух каза: *"Отделете ми Варнава и Савел за работата, на която съм ги призовал"* (Деяния 13:2). Той вече ги беше призовал. Това бе само потвърждение.

В последната църква, която пастирувах, имаше един млад човек, който бе духовно красив. Моята съпруга ми каза: "Вярвам, че ръката на Господа е върху него. Бог го призовава в служение."

Казах: "Аз самият имам тази увереност. Но аз няма да "призова" никого. Няма да кажа на никого, че е призован, дори и да знам, че е така."

Ето защо. Когато някой влезе в служение, невинаги е лесно. Павел каза на младия служител Тимотей: "Издържай трудностите като добър войник" (2 Тимотей 2:3, превод от английски). Когато пътят стане труден – а той ще стане такъв – можеш да имаш победата. Но когато стане труден, някой, който не е уверен вътре в себе си за своя призив, може да каже: "Аз тръгнах само защото татко ми каза." Или: "Някой ми пророкува, аз всъщност не знам дали съм призован." Но този, който взема това решение от собствения си дух, който знае, че Бог го е призовал, ще устои през ада или през

високите води.

Така аз не казах нищо на този млад човек. Тогава една вечер ние всички се молахме около олтара. Аз минавах и полагах ръце на хората и се молах за тях, както Бог ме водеше. Спрях го този млад мъж, който беше коленичил при олтара и беше в интензивна молитва. Отворих устата си да се моля, но чух тези думи да излизат: "Това е потвърждението, за което ти казах в 3 часа този следобед, докато се молеше в скривалището за бури. Аз бях Този, който ти говореше."

След молитвеното събрание попитах: "Ти моли ли се в 3 този следобед в скривалището за бури?"

(Исках да проверя – ако бъркам, искам да поправя нещата. Ако сбъркам някъде, признавам: "Сбърках." Не се страхувай да кажеш "Сбърках". Когато започнах да се уча да карам кола, сбърках и няколко пъти се качих на тротоара. Но не спрях да шофирам само защото сбърках. А ти? За духовните неща също трябва да имаме толкова разум. Само защото съм сбъркал, няма да спра. Ще продължа напред. Само ще се постарая повече да не бъркам. И така, аз просто проверявах случая.)

Този млад човек каза: "Да, молех се. Ти знаеш, брат Хегин, че от известно време чувствам, че Бог има призив върху живота ми, но не съм казал "да" или "не". Така че прекарвах време в мазето (което беше добре оправено, хубаво мазе) и се молах, размишлявах, четях Библията, чаках Бога. Почувствах, че Господ ми говори и ми казва: "Призовал съм те за служение и ще потвърдя това тази вечер по време на събранието." Но не знаех как ще го направя."

Помни – не приемай лично пророчество, ако то не свидетелства или не потвърждава нещо, което ти вече имаш.

Докато дарбата пророкуване остава в сферата на говорене на хората за назидание, увещание и утеха, тя е чудесна. Окуражавай това. Но много пъти някой, който служи с дарбата пророкуване, може да види пророческо служение със слово на предсказание. Тогава той започва да мисли: "Аз пророкувам, така че мога да направя това." Тогава той излиза

от мястото, където трябва да бъде, и влиза в друга сфера, където не трябва да бъде.

По време на един от семинарите, които провеждахме в Тулса, една жена дойде при мен. Беше дошла с група от съседен град. Тя каза: "Брат Хегин, всичко това е ново за нас. В нашия град имахме седмична молитвена група. Искам да те питам нещо. Някои от тях мислят, че греша, но не мисля, че това, което правим, е правилно. Всъщност, не знам дали бих го нарекла молитвено събрание – всичко, което те правят, е да полагат ръце един на друг и да пророкуват. Прекарват целия следобед в пророкуване един за друг. А аз никога не получавам друго, освен негативно пророчество.

Те пророкуваха, че майка ми ще умре в рамките на шест месеца. Това беше преди осемнадесет месеца и тя не е мъртва. След това пророкуваха, че съпругът ми ще ме напусне. Той не е спасен, но е добър човек и аз го обичам. Той е добър снабдител. Нямаме никакви проблеми. Това са само примери. Винаги получавам пророчества, че нещо лошо ще се случи – но все още нищо лошо не се е случило."

Казах: "Няма и да се случи. Ти си дете на Бога."

Тя каза: "Това не е ли злоупотреба?"

Казах: "Да, така е."

Трябва да знаем тези неща. За бебетата е много лесно да бъдат заблудени или подведени. Можем да излезем от пътя. Затова Павел писа за тези неща до църквата в Коринт.

Глава 26

Водителство чрез видения

Имаше в Кесария един човек на име Корнилий, стотник от така наречения Италийски полк. Той беше благочестив и боеше се от Бога с целия си дом, раздаваше много милостини на людетe и непрестанно се молеше на Бога. Около деветия час през деня той видя ясно във видение един ангел от Бога, който слезе при него и му каза...

Деяния 10:1-3

Понякога Бог води чрез видения.

Корнилий беше посветен човек, но не беше новороден. Не знаеше за Исус. Беше еврейски прозелит. Ангелът, който му се яви в това видение, не можеше да му проповядва евангелието. Бог не е призовал ангелите да проповядват евангелието. Бог призова хората да проповядват евангелието. Но ангелът каза на Корнилий къде да изпрати хора за някой, който да може да му проповядва евангелието и да му каже как да се спаси.

Корнилий видя ангел във видение. Ангелите също имат способността, с разрешението на Бога, да приемат видима форма, която може да бъде видяна с естествените очи, както можеш да видиш един физически човек.

ЕВРЕИ 13:2

2 Не забравяйте гостолубието; понеже чрез него някои, без да знаят, са приели на гости ангели.

Писанието нарича преживяването на Корнилий видение (Деяния 10:3). Това беше духовно видение. Корнилий видя в духовния свят, а в духовния свят има ангели. Ако други хора присъстваха, те нямаше да видят нищо. Но ако ангелът беше приел видима форма, всички щяха да го видят.

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

Има три вида видения: духовни видения, транс (изстъпление) и явни видения.

В духовното видение ти виждаш с очите на твоя дух – не с физическите си очи. Когато Павел видя Господ в Деяния 9, това беше духовно видение. Той не Го видя с физическите си очи.

ДЕЯНИЯ 9:8

8 И Савел стана от земята, и когато отвори очите си, не виждаше нищо; и водеха го за ръка та го въведоха в Дамаск.

Когато Господ говори на Савел, очите му бяха затворени. Затова, каквото и да видя Павел, той не го видя с физическите си очи. Знаем това, защото Библията казва, че когато **ОТВОРИ** очи, той беше сляп.

Вторият вид видение е, когато някой изпада в транс (изстъпление). Корнилий не изпадна в изстъпление, но Петър изпадна.

ДЕЯНИЯ 10:9-11

9 А на утрешния ден, когато те пътуваха и приближаваха до града, около шестия час Петър се качи на къщния покрив да се помоли.

10 И като огладня, поиска да яде; но докато приготвяха, той дойде в изстъпление,

11 И видя небето отворено и някакъв съд, като голяма плащаница, да слиза, спускан за четирите ъгъла към земята.

Когато някой изпада в изстъпление, неговите физически сетива са с преустановено действие. В самия момент човекът не знае къде е. Той не е в безсъзнание, но не осъзнава какво се случва около него. Той осъзнава по-добре духовните неща, отколкото физическите.

Третият вид видение е това, което аз наричам явни видения. Видението в Ел Пасо през 1959 (за което писах в тази

книга), беше явно видение. Очите ми бяха широко отворени. Физическите ми сетива бяха непокътнати. Не изпаднах в изстъпление. Исус влезе в стаята ми. Видях Го с физическите си очи.

От всички видения, които съм имал, само две бяха явни. При три изпаднах в изстъпление. Останалите бяха духовни видения.

В Деяния на апостолите има различни видове видения. И днес има различни видове видения.

Например във виденията понякога нещата са символични. Във видението на Петър беше така. Той видя всякакви видове пълзящи животни – и чисти, и нечисти. Той трябваше да помисли за видението, за да го разбере (Деяния 10:19). Духът му говори, докато той мислеше за видението, и му каза да отиде с тримата мъже в дома на Корнилий. Петър все още не знаеше какво точно означава видението. Но когато отиде там, се случиха неща и той започна да разбира, че Бог е призовал езичниците към покаяние, точно както и евреите.

ДЕЯНИЯ 8:26-29

26 А ангел от Господа говори на Филип, казвайки: Стани, иди към юг, по пътя, който слеза от Ерусалим през пустинята за Газа.

27 И той стана та отиде. И, ето, човек от Етиопия, скопец, велможа на етиопската царица Кандакия, който беше поставен над всичкото ѝ съкровище, и беше дошъл в Ерусалим да се поклони,

28 на връщане седеше в колесницата си и четеше пророк Исая.

29 А Духът рече на Филип: приближи се и придружи тая колесница.

Някои църковни хора признават, че Бог е говорил на апостолите като Петър, но казват, че такива божествени посещения са били само за апостолите. Но Филип не беше апостол. Той първо беше избран като дякон (Деяния 6:5). Най-високата позиция, която някога е имал, е тази на евангелизатор

(Деяния 21:8). Не е ли казано, че ние в църковния свят сме били ограбени от благословенията и свръхестествените проявления, които би трябвало да имаме, защото хората са затворили книгата за свръхестественото и са казали: "Това беше само за апостолите. Всичко това спря, когато апостолите от Новия Завет умряха."

ДЕЯНИЯ 9:10-12

10 А в Дамаск имаше един ученик на име Ананий; и Господ му рече във видение: Ананий! А той рече: Ето ме, Господи.
11 И Господ му рече: Стани та иди на улицата, която се нарича Права, и попитай в къщата на Юда за един тарсянин на име Савел; защото, ето, той се моли;
12 и е видял един човек на име Ананий да влиза и да полага ръце на него, за да прогледа.

Ананий не беше дякон. Той просто беше ученик. Той беше това, което ние бихме нарекли мирянин. Но Господ го употреби. Всички ние трябва да се поставим в позиция, от която Бог да може да ни използва, както сметне за подходящо. Не е необходимо да чакаме видение, за да направим нещо за Бога. Бог може да ни даде видение, но може и да не ни даде. Може да ни се яви ангел, но може и да не ни се яви.

За мен бе огромна привилегия да говоря в църквата на един голям мъж на Бога, когато той беше преминал седемдесетте. Беше изпълнен с Духа от началото на века и през 1912 бе пътувал до Китай като мисионер. Той ми разказа много удивителни преживявания, които е имал.

Той имаше библейски поучения в църквата всеки петък вечер. (Вярвам, че той беше един от най-видните библейски учители в света – а аз съм слушал повечето от тях.) Той ми разказа следното. Поучавал върху определени теми, но също така позволявал на хората в събранието да предложат тема, като я напишат на лист хартия. В един от случаите мнозинството от събранието написали: "Бихме искали да има поучение за ангелите. Никога не сме чували поучение за това."

Той бил прекарал дълги години в преподаване в едно от най-добрите петдесетни Библейски училища и мислел, че може да разгледа темата за две седмици. Но каза: “Колкото повече поучавах, толкова по-голяма ставаше темата. Поучавах шест седмици и пак не обхванах всичко.”

Този мъж имаше позиция в неговата деноминация на пълното евангелие. Скоро след това обучение за ангелите, той бил на среща с лидерите на тази деноминация. Една от дискутираните теми бил фактът, че един от тях твърдял, че е видял ангел. Той казал, че ангелът му дал указания за служението му. Другите били на път да го изключат от деноминацията.

Този библейски учител каза: “Просто седях там и слушах. Дори не направих коментар. Никога не говоря, ако не съм поканен да говоря. Можех да видя тенденцията. Бяха готови да изключат този служител от деноминацията.”

Най-накрая един брат стана и каза: “Вярвам, че трябва да чуем брат С. Той е с нас от началото на движението. Той е един от най-способните ни библейски учители. Нека чуем какво той има да каже.”

Този учител ми каза, че започнал, като им разказал за обучението за ангелите, което току-що бил завършил в църквата. Тогава казал: “Това, че един от хилядите ни служители е видял ангел, е най-малката ми грижа. Това, което ме притеснява истински, е защо повече от нас не ги виждат.”

И второ – казал им той, – ако ние изключим този човек заради това, че е видял ангел, който му е дал насоки за служението му, какво ще дадем на хората си вместо това? Имаме ли нещо по-добро? Нещо по-свръхестествено? Нещо по-библейско? Ако нямаме, мисля, че е по-добре да си останем с това, което имаме.”

Някой скочил бързо на крака и казал: “Предлагам да гласуваме и да забравим за това.” Те гласували анонимно да оставят въпроса без последствия.

През 1963 моят офис се помещаваше само в една малка

стая в дома ни в Гарланд, Тексас, пригодена за целта. Той не приличаше много на офис. Обадиха ми се хора от друг град и казаха: "Ако преместиш служението си в този град, ще ти устроим офис. Ще ти купим пълно офис оборудване, ще наемем секретарки и ще им плащаме заплатите. Няма да е необходимо да плащаш нищо. Нека издадем част от материалите ти."

Друх мъж, който беше специалист по електроника, каза: "Брат Хегин, ако ми позволиш, ще правя касетки с проповедите ти. Няма да ти струва нищо. Ще снабдявам безплатно всички материали."

Тези предложения звучаха добре. Човек би си помислил, че Бог е в тях. Но по това време аз се молах с една група хора. Имахме специално време на служене на Господа. Беше като атмосферата, за която се говори в Деяния 13:1 и 2 – атмосфера, в която Бог се движи.

Седях на сцената до един стол и се молах. Изведнъж Исус застана пред мен. Очите ми бяха затворени. Това беше духовно видение. Не изпаднах в изстъпление. Точно зад Исус, на около 60 сантиметра вдясно от Него, стоеше един голям ангел. Преди това бях виждал ангели – но никога толкова големи. Може би беше 2.5 метра или повече.

Исус ми говори за някои неща. (И всичко, което ми каза, се случи.) Докато Той говореше, аз понякога поглеждах ангела. Когато правех това, ангелът отваряше устата си и започваше да говори нещо. Когато погледнех обратно към Исус, той спираше да говори.

След като Исус спря да разговаря с мен, попитах: "Кой е този? Какво представлява той?"

Исус каза: "Това е твоят ангел."

Казах: "Моят ангел?"

"Да – каза Той, – твоят ангел. В Писанието можеш да прочетеш какво казах за малките деца и че техният ангел винаги е пред лицето на Моя Отец. Ти не изгубваш ангела си само защото си пораснал."

(Това не е ли утешавашо! Този голям приятел ме следва навсякъде. Слава на Господа!)

Казах: "Какво иска той?"

Исус каза: "Той има послание за теб."

Тогава станах толкова загрижен и за най-малкия детайл от Словото, че за малко да пропусна Духа. Казах: "Ти ми говориш. Защо Ти не ми дадеш посланието? Защо трябва да слушам ангел? Освен това Словото на Бога казва, че които са водени от Духа на Бога, са синове на Бога. Аз имам Святия Дух. Защо Святият Дух не ми говори?"

Исус има милост и търпение към мен. Той каза: "Чел ли си някога в Словото Ми как ангел от Господа каза на Филип да слезе по пътя към Газа? Това не беше ли насока? Не беше ли водителство? Моят ангел не се ли яви на Корнилий, а той дори не беше новороден? Ангелът не му ли каза какво да направи?"

Той ми даде още няколко примера от Новия Завет.

Най-накрая аз казах: "Това е достатъчно. Ще слушам." Тогава погледнах този голям приятел и казах: "Какво има?"

Той започна да говори: "Изпратен съм от Присъствието на Всемогъщия Бог да ти кажа да не позволяваш на тези хора (и той им назова имената) да ти приготвят офис. Те имат задни цели. Те ще контролират служението ти, защото те ще са гали всичките пари."

Тогава той назова името на мъжа, който бе специалист по радиоелектроника, и каза: "Не му позволявай да притежава нито една от касетките ти. Той има задна цел. Ако ги хване в ръцете си, ще ги контролира. Аз съм изпратен от Присъствието на Всемогъщия Бог да ти кажа това."

И също съм изпратен от Присъствието на Всемогъщия Бог да ти кажа и това: Ще дойдат парите и ти ще можеш да установиш офиса си, да имаш свои собствени книги и да имаш свои собствени касети. Ти ще оглавяваш всичко това, ще бъдеш единственият началник, защото Аз ще ти кажа какво да направиш, а не някой човек. В рамките на четири месеца, след като всичко бъде платено и изяснено, ще имаш

гостатъчно пари да тръгнеш в тази посока. Защото Аз съм изпратил ангелите Си да накарат парите да дойдат.”

Когато дойде това време, имах 4 000 долара, което бе гостатъчно, за да направя всичко, което Господ ми каза да направя. Така бе поставено началото на това служение.

Бих могъл да кажа повече, но това е гостатъчно, за да илюстрирам, че тези неща се случват. Нека подчертая следното – въпреки че Бог ни води чрез видения и други свръхестествени проявления, бих те окуражил да НЕ търсиш видение. Можеш да отидеш извън Словото, там, където дяволът може да те измами. Често пъти предпочитаме да имаме ясно слово на водителство, но невинаги го имаме. Не се опитай да си го създадеш, ако го няма. Никъде в Библията, когато някой получаваше видение, не се казва, че го е търсил.

Бъди доволен, ако всичко, което някога ще имаш, е да следваш вътрешното свидетелство. Но образовай, обучавай и развивай човешкия си дух, за да може това вътрешно свидетелство да става все по-реално за теб.

И ако Бог сметне за подходящо да ти даде свръхестествено посещение и проявление, просто благодари на Бога за тях.

Знай, че Божиите ангели са с теб. Твоят ангел е с теб, независимо дали го виждаш или не.

Глава 27

Слушай сърцето си

Но като беше се минало много време и плаването беше вече опасно, защото и постът беше вече минал, Павел ги съветваше, казвайки им: Господа, ВИЖДАМ, че плаването ще бъде придружено с повреда и голяма пагуба не само на товара и на кораба, но и на живота ни.

Деяния 27:9,10

Павел не каза: "Господ ми каза", че това пътуване ще завърши с голяма повреда и пагуба. Той просто каза: "Виждам", че това ще се случи. В духа си Павел имаше вътрешно усещане, вътрешно предчувствие, вътрешно свидетелство, че пътуването ще бъде опасно. Това е главният начин, по който Бог води всички нас.

Павел не го видя *умствено*. Нямахме някакъв вид "вибрация" или психическо преживяване. На мен не ми харесват тия работи с "вибрациите". Духовните усещания не са в психическата област. В Библията не можеш да намериш психически феномени. Също така Павел не усети това *физически*. Той имаше свидетелство в духа си.

Това принадлежи на всички нас. Святият Дух, който обитава в нашия дух, трябва да комуникира с нас чрез нашия дух, а не чрез ума ни. Затова духът ти знае неща, които умът ти не знае. Но ние не сме били учени да слушаме духа си. А и понякога сме неподатливи на това.

Причината ние като родени от Духа вярващи постоянно да пропускаме това, да правим грешки и да се проваляме е, че нашият дух, който би трябвало да ни ръководи, е, така да се каже, държан в затвор. Знанието, или интелектът са взели властта.

Всеки човек, който затвори духа си и никога не го слуша – защото духът на човека е светилото на Господа – осака-

тява живота си и става лесна плячка за егоистични хора и интриганти.

Съпругата ми и аз провеждахме събрание за една жена пастор – духовно много красива жена – която ми разказа тази история:

Един евангелизатор дошъл в града. Накарал колкото могъл църкви от града да се кооперират с него за едно общоградско събрание. Наел градската зала. Тъжно е за казване, но не всеки, който е в служение, е честен. Тъй като този човек нямал много пари в сметката си, управата на залата изискала предварително плащане. Той отишъл при тази жена пастор. Тя била достатъчно лековерна, за да му каже, че църквата ще поеме отговорността за наема от 3 000 долара и за всички реклами. Всяка вечер се събирали тълпи от по 2000 до 3000 души. Той събрал много пари, но напуснал града, без да покрие и една сметка. Църквата на тази жена трябвало да вземе 5 000 долара от фонда им за строеж на сграда, за да покрие разходите на този евангелизатор.

Тази жена пастор ми каза: “Брат Хегин, ако бях послушала сърцето си, никога нямаше да направя това.”

Казах ѝ: “Чух, че сте възвърнали парите си.”

Тя каза: “Разбира се. Открих в кой друг град той провеждаше събрания. Купих си самолетен билет и отидох там. Събранието вече беше започнало. Изчаках. Точно когато щяха да дадат събранието на него, аз тръгнах по пътеката към платформата. Един разпоредител се опита да ме спре. Казах: “Не, аз съм служител на евангелието. Искам да видя този мошеник.” Качих се на самата платформа и се изтъпанчих точно до него.

Казах: “Дойдох за моите 5 000 долара. Тази вечер ще събера гарението. Нося си и коженото куфарче. Ще изтърсим тук цялото гарение. И ще стоя тук всяка вечер, докато църквата ми не си възстанови всичките пари.”

Той каза: “Ами, ние сега...” *

Казах: “Не, ако не ми върнеш всичките пари, когато кажат,

че ще дагат събранието на теб, ще застана на амвона и ще разкажа на хората какво се е случило. И не само това, но ще те следвам от събрание на събрание. На всяко събрание ще се качвам на платформата и ще правя същото съобщение, като казвам на хората какво си направил.”

Не е необходимо да казвам, че за две вечери тя получила парите и си заминала у дома. Радвам се за успеха ѝ.

Но това, което искам да кажа, е следното. Тя ми каза: “Брат Хегин, ако бях послушала духа си, това никога нямаше да се случи. Нямам предвид, ако бях послушала някой глас. Дори нямам предвид тихия нежен глас. Имам предвид, ако бях послушала само вътрешното свидетелство. Имах задръжка в духа си. Ако я бях послушала, нямаше да покривам неговите дългове.”

Ако ние като личности бяхме слушали сърцата си – вътрешното свидетелство или вътрешния глас – нямаше да направим някои неща, които сме направили.

Аз съм губил парите си поради неслушане на това вътрешно свидетелство. Вътре в себе си знаех, че не трябва да правя някои неща. Защо ги направих? Ами, защото който и да е от нас не слуша вътрешното свидетелство?

Но само защото си направил грешка, не спирай. В естествения живот ти не спиращ, само защото си направил грешка. Ако посред нощ телефонът иззвъни и ти се спънеш в стола и паднеш, опитвайки се да стигнеш до телефона, ти не оставаш да лежиш там. Ставаш и вдигаш слушалката. Замо защото физически си удари глезена или пръстчето на крака си, ти не спиращ. И само защото в духа си удриш глезена или пръстчето на крака, ти също не спиращ.

Както казах, човекът, който държи духа си затворен и никога не го слуша, осакатява живота си. Човекът, който слуша духа си, е мъж или жена, момче или момиче, които се изкачват до върха!

Ако в повечето житейски ситуации християните просто проверяват какво има вътре в тях, те ще знаят какво

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

да правят.

Не е необходимо да търсиш водителство, когато Библията вече ти е казала какво да правиш. Иди и го направи. Библията ти казва как да действаш във всяко обстоятелство в живота. Казва на съпрузите как да се отнасят със съпрузите си. Казва на съпругите как да се отнасят със съпрузите си. Казва на родителите как да се отнасят с децата си. Казва на децата как да откликват към родителите си. Библията казва на всички ни да ходим в любов – божествена любов. И тази божествена любов, която не търси своето си, идва от сърцето.

Глава 28

Как да обучим човешкия дух

Духът на човека е светилото на Господа...

Притчи 20:27

Господ ни просветлява и ни води чрез духа ни. Ако нещата стоят така – а те стоят така – ние трябва да обръщаме повече внимание на нашия дух. Трябва да обръщаме повече внимание на факта, че сме духовни същества, а не само душевни или физически същества. Трябва да обучим духа си, за да става той все по-сигурен и по-сигурен водач.

Едно нещо, което е загържало християнския свят като цяло, е, че обръщаме повече внимание на физическото (на тялото) и на душевното (душата), отколкото на духа. Развили сме тялото и душата, но сме оставили духа на човека почти непокоснат.

Имам касети с поучение, които са помогнали на много християни в тази област. На едно от събранията ни един млад мъж, който познавам доста добре, даде свидетелството си как това поучение му е помогнало:

Само няколко години преди това, когато бил на 31 или 32, той започнал бизнес. Напуснал работата си със сигурна заплата и имал общо 5 500 долара. Тогава не бил семеен и трябвало да използва парите си, за да живее и като капитал за инвестиране. В един момент наличността му спаднала до 50 долара.

Той даде следното свидетелство: “Слушах касетите на брат Хегин. Имаше три за вяра и изповед и една, наречена “Как да обучим човешкия дух”. Всяка вечер си лягах, слушайки тази касета. Пусках я сутрин и я слушах, докато се бръснях. Слушах я отново и отново, и отново – навярно стотици пъти – докато това послание влезе в духа ми. Тогава, слушайки духа си и използвайки вярата си, стигнах до сегашните 30

милиона долара, които имам налични в банката.”

Сега този млад мъж е само на около 38 години. Той не е проповедник. Той е бизнесмен. Разказвал ми е как неговият дух му е говорил и му е казвал как да инвестира и да купува земя.

В тази глава ще дам същията на поучението, което тази касетка съдържа: Как да обучим човешкия дух.

Духът ти може да бъде образован, точно както умът ти може да бъде образован. Духът ти може да бъде изграден в сила и трениран, както тялото ти може да бъде изградено и тренирано. Ето четири правила, чрез които можеш да обучиш и развиеш човешкия си дух.

1. Чрез размишляване върху Словото
2. Чрез практикуване на Словото
3. Чрез даване първо място на Словото
4. Чрез моментално покоряване на гласа на твоя дух

1. ЧРЕЗ РАЗМИШЛЯВАНЕ ВЪРХУ СЛОВОТО

Мъжете и жените, които аз познавам като най-дълбоко духовни, са тези, които отделят време за размишляване върху Словото на Бога. Не можеш да развиеш духовна мъдрост, без да разсъждаваш. Бог показа този факт на Исус Навин веднага след смъртта на Моисей, в самото начало на служението на Исус Навин.

ИСУС НАВИН 1:8

8 Тая книга на закона да се не отдалечава от устата ти; но да размишляваш върху нея денем и нощем, за да постъпваш внимателно според всичко, каквото е написано в нея, защото тогава ще направиш пътя си проспериращ (превод от английски) и тогава ще имаш добър успех.

Ако Бог не искаше Исус Навин да преуспява, защо му каза как да преуспява? Ако не искаше той да успява, защо му каза как да има добър успех? Той искаше Исус Навин да бъде успешен – и Той иска ти да бъдеш успешен.

Ако перифразираме тази истина в езика на Новия Завет, бихме казали: "Словото на Бога – особено Новият Завет – да не се отдалечава от устата ти. Но да размишляваш върху него денем и нощем, за да постъпваш внимателно според всичко, каквото е написано в него, защото тогава ще напредваш в пътя си и тогава ще имаш добър успех."

Ако искаш да извършиш нещо велико в живота, ако искаш да постигнеш нещо, *отдели време да размишляваш върху Словото на Бога*. Започни с поне 10 или 15 минути на ден – след това увеличавай времето.

През 1949 напуснах последната църква, която пастирувах и оттогава съм в пътуващо служение. Преди постех и се молах по различни начини много повече от сега. (Ти се научаваш на неща с течение на времето.) Да провеждаш по две събрания на ден (което винаги съм правил), а понякога и три, отнема много от теб – физически, а и духовно. Поучавах всяка сутрин, след това се молах на висок глас цял следобед и проповядвах всяка вечер. Хранех се веднъж на ден, между събранията, и понеже изразходвах толкова физическа енергия, губех силата си. Два дена в седмицата бяха дните ми за пост – вторник и четвъртък. Не ядях храна и не пиех вода 24 часа.

Един ден Господ ми каза: "Бих предпочел да живееш живот на пост, вместо да имаш дни и периоди на постене."

Казан: "Какво имаш предвид? Никога не съм чул някой да казва това!"

Господ каза: "Вместо да имаш определени дни, в които да постиш, и след това да се връщаш и да ядеш всичко, което искаш, просто живеи живот на пост. Постенето въобще не Ме променя. Аз съм същият преди да постиш, докато постиш и като свършиш да постиш. Това не променя Словото Ми. То помага на теб да държиш плътта си покорена. Така че недей винаги да ядеш всичко, което искаш. Просто дръж плътта си покорна през цялото време."

Товага Той каза: "Не прекарвай целия следобед в молитва, изморявайки себе си преди вечерното събрание. Легни на лег-

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

лото и разсъждавай.”

Така започнах да лягам следобед и да разсъждавам. И стигнах по-далеч, разсъждавайки, отколкото някога бях стигал с молитва или пост. Духовно пораснах повече.

Затова Бог казва в Исус Навин 1:8: “... защото тогава ще направиш пътя си проспериращ...” Аз исках да бъда проспериращ в служението. “... и тогава ще имаш добър успех.” Аз исках да имам добър успех в служението. Това работи независимо дали си в служение, дали отглеждаш добитък, продаваш коли или каквото и да правиш.

Това Слово на Бога не трябва да се отдалечава от устата ти. Говори за Словото. Но и размишлявай върху него. Мисли за Словото.

Еврейската дума, преведена като *размишлявам*, има и следния смисъл: *да мърмориш*. Мърмори Словото. Говори си го на себе си.

Преди да чуя някой да говори за размишляване, Господ ме води да легна на леглото и да мърморя Словото. Просто си го казвах на себе си. И имах едни от най-невероятните събрания. Развих се духовно и в същото време запазих физическата си сила.

Харесвам друг превод на Исус Навин 1:8. Последната фраза казва така: “... ще си способен да се справяш мъдро с житейските въпроси.” Не би могъл да имаш добър успех, без да знаеш как да се справяш мъдро с житейските въпроси.

Как можеш да разбереш как да се справяш мъдро с житейските въпроси? Като размишляваш върху Словото на Бога и ходиш в светлината на това Слово.

2. ЧРЕЗ ПРАКТИКУВАНЕ НА СЛОВТО

Практикуване на Словото означава да бъдеш вършител на Словото.

ЯКОВ 1:22

22 Бивайте и изпълнители на словото, а не само слушатели...

Имаме много "говорещи за Словото" и дори много "радващи се за Словото". Но нямаме "вършители на Словото".

Започни да се упражняваш да бъдеш изпълнител на Словото, като във всички обстоятелства правиш всичко, което Словото ти казва да направиш.

Някои са решили, че да бъдеш изпълнител на Словото означава да пазиш Десетте заповеди. Яков 1:22 няма предвид това. В Новия Завет ние имаме една заповед – заповедта за любов. Исус казва: *"Нова заповед ви давам, да се любите един другия. Като Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един другия"* (Йоан 13:34).

Един вършител на Словото би правил това. Ако обичаш някого, няма да крадеш от него. Няма да лъжеш за него. Новият Завет казва, че любовта е изпълнението на закона. Ако ходиш в любов, няма да нарушиш нито една заповед, която е била дадена, за да обуздае греха.

Да бъдеш вършител на Словото означава, че трябва да правиш главно това, което е написано в посланията. Те са писмата, написани до нас, църквата. Като пример за вършене на Словото нека погледнем някои инструкции, които са ни дадени в едно от посланията.

ФИЛИПИЯНИ 4:6

6 Не се безпокойте за нищо; но във всяко нещо с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение.

Значи направи го! Ние нямаме нищо против да практикуваме една част от този стих – частта, която казва да се молим. Но ако практикуваш само тази част без първата, ти не практикуваш Словото, не си изпълнител на Словото.

Преводът на Филипяни 4:6 в Разширената Библия започва

така: "Не се грижете и не се безпокойте за нищо..." Първо ни е казано да не се грижим. Ако ще се грижиш и ще се безпокойш, няма да има полза да изказваш молби. Този вид молитва не работи. Една твърде обезпокоена молитва, изпълнена с грижа, не работи.

Стана ми много тъжно за един служител, който дойде при мен преди няколко години. (Понякога просто да съчувстваш на някого, не му дава отговор на въпроса.) Животът му беше пълен с бури и изпитания. Стомахът му беше разстроен. Не можеше да задържа храната. Не можеше да спи. Нервите му бяха изострени поради един определен инцидент.

Той дойде при мен за помощ. Започнах да му говоря какво казва Словото и как да се моли за тези обстоятелства. Когато го окуражих да вземе Словото и да го върши, той се разбунтува. Той каза: "О, да, но не всички имат вярата, която ти имаш."

Казах му, че не става въпрос да имаш много вяра, а за стремение да практикуваш Словото. Казах му, че ако практикува Словото, вярата му ще бъде изградена. Казах му и как аз практикувам специално този стих.

Когато остана сам, прочитам този стих на висок глас и казвам на Господ, че Неговото Слово е истина и че аз го вярвам.

Казах на този служител, че ще бъде изкушен да каже, че не може да спре да се грижи и ядосва. Но Бог не иска от нас да правим нещо, което не можем. Когато Бог казва да не се ядосваме, това означава, че можем да се въздържаме от грижене и от безпокойство. Бог е справедлив Бог и няма да иска да правим нещо, което не можем да направим.

Когато започнах да практикувам този стих, беше лесно да вярвам, че мога да изкажа молбите си пред Бога, но беше трудно да повярвам, че мога да не се грижа. Но тъй като Бог казва, че не трябва да се грижим, тогава аз казвах: "Отказвам да се грижа или да имам каквото и да е безпокойство за нещо."

Казвам на Господа, че Му нося молбите си. Тогава Му благодаря за отговора. Това успокоява духа ми и дава мир на притеснения дух, който дяволът се опитва да ме накара да имам.

След това отивам да си върша работата. Преди да осъзная, дяволът отново се опитва да ме накара да се загрижа. Аз просто се връщам и прочитам същия този стих и продължавам да го твърдя.

Този служител започна да практикува Филипяни 4:6. Покъсно ми каза, че проблемът е бил разрешен и не е станал толкова голям, колкото той очаквал. Той щеше да бъде съден по някакво дело, но Бог му помогна да излезе от проблема.

Възможно е да станеш толкова загрижен за нещо, че да не можеш да ядеш или да спиш. Но всичко, което трябва да направиш, е да практикуваш Словото и ще имаш резултати.

Филипяни 4:7 е резултат от практикуването на Филипяни 4:6.

ФИЛИПЯНИ 4:7

7 и Божият мир, който никои ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христа Исуса.

Много хора желаят това, за което говори стих 7 – но не искат да практикуват това, което стих 6 казва да правят, за да го получат. Преводът на стих 7 в Разширената Библия казва: “А Божият мир... който надминава всяко разбиране, ще назначи на гарнизонна служба и ще постави стража над вашите сърца и умове в Христос Исус.” Божият мир ще пази стража над твоето сърце и твоя ум.

Но можеш ли да пожънеш тези резултати и да имаш този мир, без да бъдеш вършител на Словото? Не, наистина не можеш.

Стих 6 ни казва да не се грижим. Хората, които се притесняват и грижат, постоянно мислят за погрешната страна на живота. Стих 8 ни казва за какво да мислим.

ФИЛИПИЯНИ 4:8

8 Най-после, братя, всичко, което е истина, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е нравствено, които неща са с добра репутация – ако има нещо добродетелно и ако има някаква хвала, мислете за тези неща (превод от английски).

ВЪРШИ стих 8. Практикувай този стих. Мисли за правилните неща. Много хора мислят за неправилните неща. Ти знаеш за какво те мислят поради това, което говорят. Библията казва: “от онова, което препълва сърцето, говори устата” (Матей 12:34). Те постоянно се притесняват и грижат и мислят за погрешната страна на живота. И постоянно говорят неверие. Не можеш да бъдеш вършител на Словото и да продължаваш да говориш неверие. Колкото повече говориш за някои неща, толкова по-големи стават те. Ако нещо не отговаря на всички тези определения – ако не е истина, честно, праведно, чисто, нравствено и с добра репутация – не мисли за него и не говори за него!

Преводът на 1 Коринтяни 13:7 в Разширената Библия казва: “Любовта... винаги е готова да повярва най-доброто за всеки човек.” Чувал съм за хора, които не отговарят дори на първото качество. Дори не са истинни. Така че не говори за историите, които чуваш. Дори не мисли за тях. Някои неща, които чуваш, може да са истина – но да не са чисти и нравствени и, забележи това – не са с добра репутация. Затова не трябва да мислим за тях.

Като мислим за такива неща, даваме място на дявола. Най-голямото му оръжие е силата на внушението. Той винаги се старее да влезе в мисловния ти живот. Затова в Божието Слово ни се казва да “... мислим за тези неща”.

Бог Святият Дух говори на църквата особено в посланията. Така че разсъждавай върху тези писма и това, което Той казва – и бъди вършител на Словото. Ще пораснеш духовно.

3. ЧРЕЗ ДАВАНЕ ПЪРВО МЯСТО НА СЛОВОТО

Обучението, развиването, образоването на нашия дух идва чрез даване първо място на Словото на Бога в живота ни.

ПРИТЧИ 4:20-22

20 Сине мой, внимавай на думите ми,

Приклони ухото си към беседите ми.

21 Да се не отдалечат от очите ти.

Пази ги дълбоко в сърцето си;

22 Защото те са живот за тия, които ги намират,

И здраве за цялата им снага.

В този пасаж Бог казва: "... Внимавай на думите Ми [чуи ги, сложи ги на първо място]; приклони ухото си към беседите Ми [слушай това, което имам да кажа]. Да не се отдалечат от очите ти [продължавай да гледаш към Словото на Бога]. Пази ги [Моите думи] в... сърцето си."

Има богати дивиденди от правенето на това. Защо Бог ни казва да сложим Словото Му на първо място, да слушаме какво ни казва, да продължаваме да гледаме към Словото Му, да пазим Словото Му в сърцето си? Защото "... те [Неговите думи] са ЖИВОТ за тези, които ги намират, и ЗДРАВЕ за цялата им снага."

Обясненията към превода King James казват, че думата, преведена здраве, е еврейската дума за лекарство. Божието Слово е "лекарство за цялата им снага". Има изцеление в Словото.

През дванадесетте години, в които пастирувах, имаше членове на църквата, които се разболяваха, отиваха в болницата и след това искаха молитва. Не казвам, че е погрешно да имаш лекар, определено не. Ние вярваме в болниците и лекарите. Благодаря на Бог за тях. Но казвам, защо да не поставим на първо място Божието Слово? Понякога, като последно средство, християните се обръщат и към Словото.

Един баптистки служител, който по това време дори не

вярваше в божествено изцеление, разказа как имал проблеми със сливиците си. Лекарят продължавал да настоява да бъдат махнати. Най-накрая била определена датата за отстраняване на сливиците му.

За семейството било навик да четат Библията и да се молят заедно всяка сутрин, преди децата да отидат на училище. В самия ден, в който служителят трябвало да постъпи в болницата, дневният пасаж от писанието на това семейство бил за цар Аса, чиито крака се разболели и вместо да потърси Господа, той потърсил лекарите и умрял (2 Летописи 16:12,13).

Служителят каза, че бил поразен от това. Той осъзнал, че дори не се е молил за сливиците си. Споделил това със съпругата и децата си и ги помолил заедно да се помолят за сливиците му.

Докато се молели, Господ му казал да не ги маха. За негово учудване Господ изцелил сливиците му и повече нямал проблеми с тях.

Тук има урок, който да научим. Библията не загатва, че цар Аса умрял, защото сложил лекарите на първо място. Но загатва, че е трябвало да сложи Господ на първо място. Трябва да се обучим да слагаме Господ на първо място.

Трябва да обучим себе си за всяко нещо да се питаме: "Какво казва Божието Слово за това?" Трябва да се питаме какво Божието Слово казва за всяка ситуация в живота ни и тогава да сложим това Слово на първо място.

Понякога семейството и приятелите ще се опитат да те тласнат в неща, но ти трябва да помислиш какво казва Словото на Бога. Сложи Божието Слово на първо място във всяка област на живота си.

4. ЧРЕЗ МОМЕНТАЛНО ПОКОРЯВАНЕ НА ГЛАСА НА ТВОЯ ДУХ

Човешкият дух има глас. Наричаме този глас съвест. Понякога го наричаме интуиция, вътрешен глас или водителс-

тво. Светът го нарича предчувствие. Но това е твоят дух, който ти говори. Всеки човешки дух, спасен или неспасен, има глас.

Както видяхме в предишните глави, човешкият дух е духовният човек, духът човек, скрития вътре човек. Той е скрит за физическите сетива. Не можеш да го видиш с физическите си очи, нито да го докоснеш с физическите си ръце. Това е човекът, който е станал ново създание в Христос (2 Коринтяни 5:17). Когато човек се новороди, духът му става нов дух.

Бог пророкува и чрез Езекил, и чрез Еремия, че ще дойде времето, когато Той ще отмахне от човека старото каменно сърце и ще сложи ново. Той каза, че ще сложи Духа Си в нас. В Новия Завет това новородение стана достъпно за всеки.

Новородението е възраждане на човешкия дух. Както ни казва 2 Коринтяни 5:17, ако някой е в Христос, той е ново създание – всичко в духа, което беше старо, старото естество, е отнето и всички неща са станали нови.

Когато гадеш на този новороден дух привилегията да размишлява върху Словото на Бога, Словото става източника му за информация. Твоят дух ще стане силен и вътрешният глас на твоята съвест, научен в духа, ще стане истинен водач.

Забеляза ли, че размишляването върху Словото, практикуването на Словото, даването първо място на Словото идват преди покоряването на твоя дух? Виждаш ли, ако твоят дух е имал привилегията да размишлява върху Словото, да практикува Словото, да сложи Словото на първо място – тогава твоят дух ще е водач, на когото можеш да се довериш.

“Духът на човека е светилото на Господа...” (Притчи 20:27). В твоя новороден дух е животът и естеството на Бога. Святият Дух обитава в твоя дух. *“... по-велик е този, който е в теб, от този, който е в света”* (1 Йоан 4:4). Святият Дух обитава в твоя дух. Бог общува с теб чрез твоя дух, защото Той е там.

Как да бъдеш воден от Духа на Бога

Твоят дух получава информацията си чрез Него.

Научи се да се покоряваш на гласа на твоя дух.

Разбира се, ако не си свикнал да правиш това, няма да стигнеш там бързо. Както казахме, твоят дух може да бъде изграден и укрепен. Духът ти може да бъде научен, точно както умът ти може да бъде научен. Но точно както ти не си започнал училище в първи клас и следващата седмица да си завършил дванадесети клас, така твоят дух няма да бъде образован и обучен за една нощ.

Но ако следваш тези четири точки и ги практикуваш, след известно време ще можеш да знаеш волята на Бог Отец дори и в най-малките детайли от живота. Ще получаващ водителство и винаги ще получаващ незабавно или "да", или "не". Ще знаеш в духа си какво да направиш във всички житейски ситуации.

Глава 29

Молитва в духа

Защото, ако се моля на непознат език, духът ми се моли а разбирането ми не дава плод. Тогава какво? Ще се моля с духа си, но ще се моля и с разбиране; ще пея с духа си, но ще пея и с разбиране.

1 Коринтяни 14:14,15, превод от английски

Една от най-великите духовни опитности, които съществуват, е да се молиш на езици всеки един ден. Тогава твоят дух е в директен контакт с Отец на духовете.

1 КОРИНТЯНИ 14:2

2 *Защото който говори на непознат език, той не говори на човеци, а на Бога, защото никой не му разбира, понеже с духа си говори тайни.*

Когато се молиш на езици, духът ти се моли – Святият Дух дава изказа, но твоят дух се моли. Павел казва: *“Защото ако се моля на непознат език, духът ми се моли...”* (1 Коринтяни 14:14).

Винаги съм следвал практиката на ежедневна молитва на езици. Държа духа си в контакт с Отец на духовете. Това ми помага да обръщам по-голямо внимание на духа.

Когато се молиш на езици, умът ти утихва – защото не се молиш от ума си. И щом умът ти утихне, вниманието ти е повече върху духа ти и духовните неща.

Излез от сферата на сетивата. Излез от сферата на плътта. Излез от сферата на човешките разсъждения.

Влез в сферата на вярата и в сферата на духа. Вярата е от духа – там се случват великите неща!

За автора

Служението на Кенет И. Хегин продължава/продължи повече от 70 години. То започва, когато на 17-годишна възраст Бог го изцелява по чудотворен начин от деформирано сърце и неизлечима болест на кръвта.

Днес служението на Кенет Хегин достига целия свят. Радиопредаването на служението, наречено "Семинар за вяра в ефир", се слуша от бряг до бряг в САЩ и в повече от 100 страни. Други начини за достигане на хората са безплатното месечно списание "Слово на вяра", походите на вяра, които се провеждат в цялата страна, Кореспондентното библейско училище "РЕМА", Библейският учебен център "РЕМА", Асоциацията на възпитаниците на "РЕМА", Международната асоциация на служители "РЕМА" и служението в затворите.

Други книги на Кенет Хегин на български език:

Новорождението

Защо езици

Божието лекарство

В Него

Властта на вярващия